

Jesaja 42,3

Gode nyheter fra
PRISON FELLOWSHIP NORGE

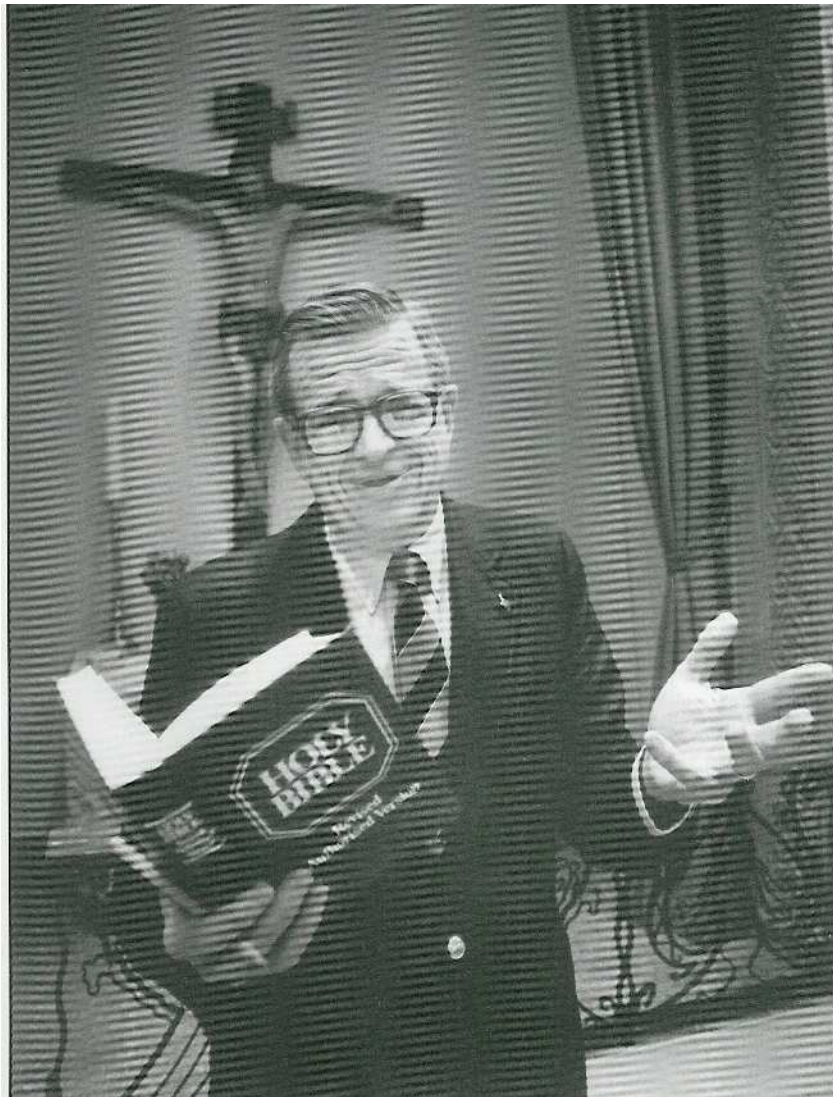
PFN-KONTAKTEN

JUBILEUMSUTGAVE

Nr. 1 - 1998

Årgang 10

1988-1998 Prison Fellowship Norge markerer 10 årsjubileum

Dette bildet har i seg det sentrale i Prison Fellowship. Det er tatt i kirken på Ila Landsfengsel og sikringsanstalt, den korsfestede Kristus henger bak grunnleggeren av PF, Charles W. Colson og selv holder han The Holy Bible i sin hånd. Mange har engasjert seg i Prison

Fellowship Norge gjennom disse ti årene, mange har Prison Fellowship samarbeidet med og sist, men ikke

minst: Mange er dem som gjennom sin kontakt med Prison Fellowship har funnet et fotfeste i livet.

Formannen har ordet

Et annerledes folk

At vi står overfor en 10-års markering får meg også til å tenke over hva vi har stått for og hva vi står for vi som er engasjert i tjenester overfor de innsatte. Er det bare en av de aktivitetene som vi deltar i basert på en innskyttelse om at «jeg vil være med å bidra noe jeg også?»

Men så dukker ansikter opp, mennesker som jeg møter fra menigheter rundt om som har gått trofast og besøkt innsatte og tatt seg av deres familier i årevis, noen mer enn 30 år sammenhengende. Så visst ingen lettvinnt «innskyttelse». Det høster anerkjennelse og forundring hos fengselsansatte – og ettertanke og spørsmål hos de innsatte: «Hvorfor?» Og det er så visst ikke noe enkelt svar.

Vi er kalt til å være et annerledes folk. Det betyr ikke at vi ikke kan ta pause fra tjenesten, at vi ikke blir slitne. Men det betyr at når i vi er på besøk, når vi henvender oss til den enkelte innsatte, så har vi noe som vi bærer med oss. Dette blir lagt merke til uansett hvor uopplagt vi måtte være. Det er Herren selv som gjør verket. Måtte vi kunne slappe av i denne visshet og prioritere å ha det fellesskapet og den kontakt med Herren selv før, under og etter samværene med de innsatte. Bønn, fellesskap – og arbeid. Gratulerer med tjenesten! Vær fortsatt deg selv i Ham. Så har tjenesten fremgang.

STYRET PRESENTERES

Styreformann Ingvald Viken (tv) er daglig administrasjonsdirektør ved Hafslund ASA i Sarpsborg.

Han har forskjellige lederoppgaver i Greåker Frikirke, blant andre leder av Alpha-kursaktiviteten.

Men hva som er hans hovedoppgave er det vanskelig å få ut av ham, for alt henger sammen for å gjøre en god jobb. Utdannelse i økonomi fikk han ved embetseksamen i sosialøkonomi ved Oslo Universitet og videregående studier i USA.

Men om en skal vurdere hans fritidsengasjement, så blir det Prison Fellowship som kommer på førsteplass. Utallige fengselsbesøk, kontakt med myndigheter og andre for å gi støtte til de innsatte.

Arvid Kolstad (th) er utdannet elektriker og elektroinstallatør og ledet en «familiebedrift», Kolstads Elektriske. For noen år siden gikk han ut av den, men i snart 40 år har han «som hovedoppgave» vært med å legge inn nye «kontakter og ledninger» til innsatte i fengslene, altså før Røde Kors organiserte sin Prison Visitor-tjeneste. I menighetssammenheng tilhører han Bærum Misjonsmenighet. Trofasthet og omsorg er Arvids varemerker.

Han var med og startet Prison Fellowship Norge i 1988 og var den første formann i fem år.

Sekretær Gillian M. Holby er født og oppvokst i England. som en meget ung brud kom hun til Norge i 1946 og ti år senere kom hun til Herren!

Hun engasjerte seg i den Amerikanske Lutherske Kirke og ledet søndagsskole i en periode. Hun har også sittet i menighetsrådet i flere perioder.

Livet har på ingen måte bare vært lett, men, med sin sterke kristne tro fant hun en vei både til selvhjelp og til å gi hjelp til de utslåtte.

Som medlem i The American Lutheran Church, har hun en omgangskrets og et forum som Prison Fellowship har dratt stor nytte av. Vi har kunnet benytte en gratis kirke til våre samlinger!

Som engelskspråklig har hun vært en uvurderlig styrke i kontakt med Prison Fellowship-kontakter i andre land og i oppbyggingen av PFN.

En uslitleg optimisme, en medfølelse og innlevelse i andres lidelse har ført til manges hjelp.

Arne Steen har som personal-administrator en stor kunnskap som nettopp passer inn i PFNs arbeid. Han har i likhet med Arvid Kolstad praktisert som Prison Visitor lenge før Røde Kors begynte å organisere det. Les hans egen erfaring i dette nummer.

I menighetsammenheng tilhører han Bærum Misjonsmenighet.

En blir trygg i samvær med Arne. En kjenner seg satt pris på.

«Gnisten» Norvald Veel. Mangeårig sjømann, fra den tiden det var en utfordring å være ute.

Et handicap har gjort at han må ta det mer «rolig». Men ingen vil akseptere at ordet «rolig» passer for Norvald. Han er å finne i alle kristne sammenhenger med en enorm innlevelse og kontaktflate, også stadig på reise i Norge og utlandet. Fra sin posisjon til daglig i resepsjonen i Borge bydel av Fredrikstad har han oversikt over det meste. Og tiden utenom jobben brukes ikke minst

som omsorgsperson ved fengselsbesøk i området. «Gnisten» har han i behold. Menighetstilhørigheten har han i Zoé på Sellebakk.

Tove Stabell. Hjelpepleier er utvilsomt et meget passende navn på jobb og i fritid for Tove. Over mange år har hun tatt ansvar for innsatte i Moss Kretsfengsel, Bastøy og Ullersmo, som Røde Kors visitor og representant for Prison Fellowship. Utekontaktvirksomhet i Moss har hun bedrevet i mange år. Og en må selvsagt også nevne hennes sterke engasjement for våre «nye landsmenn» fra mange steder i verden.

Menigheten, Jeløy Kirke, er hun aktiv og trofast i.

Kåre Roland. I mer enn 25 år har Kåre, sammen med sin Bitten, drevet opp Finnerud Gård i Vikersund som rehabiliterings-senter til et innhold og et resultat som det står meget stor respekt av. Omsorgen for dem som har vært skadd av alkohol og stoff har vært både innsiktsfull og

utholdende, med utallige fengselsbesøk og initiativ til rehabilitering utenfor institusjon. Han har lenge hatt et samarbeid med PFN, i styret, og som daglig leder etter sin pensjonering fra Finnerud. Menighetstilhørighet er Det Norske Misjonsforbund, som også har gitt mulighet for støtte til rehabilitering i Colombia – og besøk der. I det siste har han også representert PFN internasjonalt, på europeisk konferanse i Romania og sist, men ikke minst, ved den store Manillakonferansen i november 1997.

Regnskapsfører Rolf Larsen møter på alle styremøter og viser et engasjement og innsikt i oppgaven som regnskapsfører som gir trygghet og tillit til at økonomien blir ivaretatt på beste måte. Nesten to år har han stått med. Korrekthet og en personlig varme stråler fra Rolf og gjør oss lyttende og glad for hans måte å takle saker på.

Også han er medlem i Bærum Misjonsmenighet.

PFN-KONTAKTEN

Informasjonsblad for Prison Fellowship Norge

Prison Fellowship: PRISON FELLOWSHIP NORGE er et tverrkirkelig kristent fengselsfelleskap tilsluttet Prison Fellowship International. PF har som formål å hjelpe innsatte, eksinnsatte og deres familier og pårørende over hele landet

Daglig leder: Kåre Roland
Telefon: 8800 8680 (Alfanummer)
Telefaks: 3213 9312
E-post: karoland@online.no
PFN-website: <http://home.sol.no/~karoland>
Postadresse: Stasjonsveien 46
3533 Tyrstrand

Gaver til arbeidet: Bankgiro 1627.10.63974
postgiro 0805 5688924
Gaver til innsatte: Postgiro 0824 0830850

Formann: Ingvald Viken
Telefon: 6914 2408
E-post: ingvald.viken@hafslund.no
Postadresse: Grenaderveien 6
1719 Greåker

Sekretær: Gillian Holby
Telefon: 2250 3683
E-post: gillian@os.telia.no
Postadresse: Ullernkammen 16
0380 Oslo

Kasserer: Arvid Kolstad
Styremedlemmer: Arne Steen, Kåre Roland, Tove Stabell og Norvald Veel

Regnskapsfører: Rolf Larsen
Vår revisjon: REVICO Sandvika AS
Statsautorisert revisor
Sturla Olsen,
Pb. 455, 1301 Sandvika

Ajourhold av adresssystemet

Arne Sandum
Telefon/telefaks: 3287 7224
E-post: arne.sandum@eunet.no
Postadresse: Eknesveien 23B
3055 Krokstadelva

Redaktør: Kåre Roland

Ansvarlig for redigering, lay out og datasats:
Arne Sandum

Trykk: Caspersens Trykkeri A/S
Vikersund

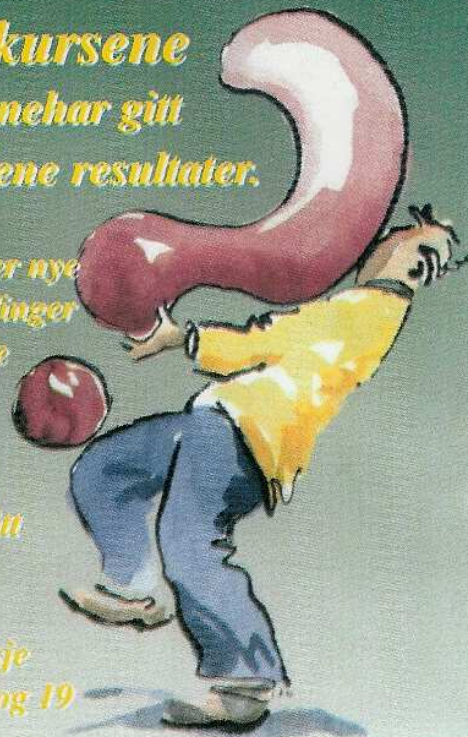
Forsidefoto: Rolf Øhman, Aftenposten

Alphakursene

i fengslene har gitt overveldene resultater.

Det kommer nye
gledesmeldinger
om innsatte
som
omvender
seg etter
gjennomgått
kurs.

Se reportasje
på side 18 og 19

Aktiv tjeneste i
PRISON FELLOWSHIP NORGEs
fengselsarbeid: Tar du utfordringen?

Jeg vil være medlem i Prison Fellowship–kr. 100,- per år

Jeg ønsker å få tilsendt PFs nyhetsbrev

Jeg vil delta i bønn for

_____ fengsel
(oppgi sted)

Jeg vil være brevvenn med en innsatt

Som innsatt ønsker jeg en brevvenn

Jeg vil kunne delta i følgende tjeneste

(Spesifiser)

Jeg vil dyktiggjøre meg til tjeneste gjennom kurs

Jeg vil støtte økonomisk

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr: _____ Tlf: _____

Sted: _____

Prison Fellowship Norway

It is with great joy that I greet you on this occasion of the tenth anniversary of Prison Fellowship.

I have watched the development of your ministry from the days when it was just an idea, a vision and a burden that the Lord laid on your hearts for prisoners, ex prisoners and their families. Today we see how the Lord has blessed your faithfulness and persistence during the past ten years.

The tenth anniversary of your ministry really is something to celebrate. In a world where there are so many compelling causes and opportunities, prisoners are often at the bottom of the list of

things people become involved with. Yet you have taken up this challenge and responsibility as an expression of your love for your fellow man. This is the real celebration – it is not just an event after ten years, but it is the

daily faithfulness of the Board and volunteers who share the love and grace of the Lord through their relationships with men and women in prison.

On behalf of our founder Chuck Colson, the international Board and your PF colleagues from 82 countries, around the world – thank you for faithful service and partnership in this ministry. May the Lord continue to multiply your work in the hearts and lives of those who are touched by ministry.

Sincerely,
Roland W. Nikkel
President & CEO

Starten for 10 år siden

En av pionerene

Ragnhild Feyling var den første fengselspresten i Norge som hilste på grunnleggeren av Prison Fellowship, Charles W. Colson da han var i Norge for første gang i 1989, og her takker han for seg etter besøket på Ila.

Ragnhild sender oss sine varmeste lykkeønskninger og med takk for godt samarbeid i ti år!

Hun er takknemlig og glad for sitt mer enn tiårige samarbeid med PF og ser gjerne at det blir tyve år til! Allerede før Prison Fellowship ble etablert i Norge, deltok hun på PFIs verdenskonferanse i Nairobi.

Ny brosjyre

Vi presenterer
**PRISON FELLOWSHIP-
INTERNATIONAL og
P F NORGE.**

**SAMARBEID
NETTVERK
OMSORG**

- FENGSELS-
FENGSELSPRESTENE
- MENNIGHETENE
KIRKEN
- INDRAMISJONEN
BIRMISJONEN
- EVANGELIE-
SENTRERNE
- DET BLÅ KORS
NORGES RØDE KORS
K I F
- KR.FOLKETS ERÅD
FORUM FOR KR.
FENGSELSARBEID
- PRELSAPAREEN

**INSPIRASJON
INFORMASJON
OPPLÆRING**

- BEHJLST. FENGL. 12
BIRLATTFORSENTER
- FORENINGEN FOR
FANGERS FÅRØRENDE

PF INTERNATIONAL

Watergate skandalen opprørte en hel verden i 70 åra. Utfallet ble at USAs President, Ricard Nixon s nærmeste rådgiver, juristen Charles W. Colson, måtte søne etter en dramatisk rettergang. Colson ble en kristen, og den voldsomme opplevelse i fengslet snudde opp ned på en av USA s mektigste menn. Han var lykkelig for å forlate fengslet, - aldri mer fengselmen Gud kalte ham til tjeneste - akkurat der! Han søvnet samfunnet med sine kristne søkende og hjelpelese medfanger. Og så et behov: *kontakt*. Det ble starten for Prison Fellowship, arbeidet ble ekapositivt utviklet og ble PF International i 1975. I 1997 var 83 land medlemmer.

Pårørendes problematiske hverdag

Å få status som pårørende til en innsatt er ofte en liten kjærkommen situasjon. Følelsen av makteløshet og krise er stikkord for hvordan det kan oppleves når en av dine nærmeste settes i fengsel. Usikkerhet og bekymringer er i stor grad hverdagen for fangenes nettverk på utsiden av murene.

Kathinka Steenstrup

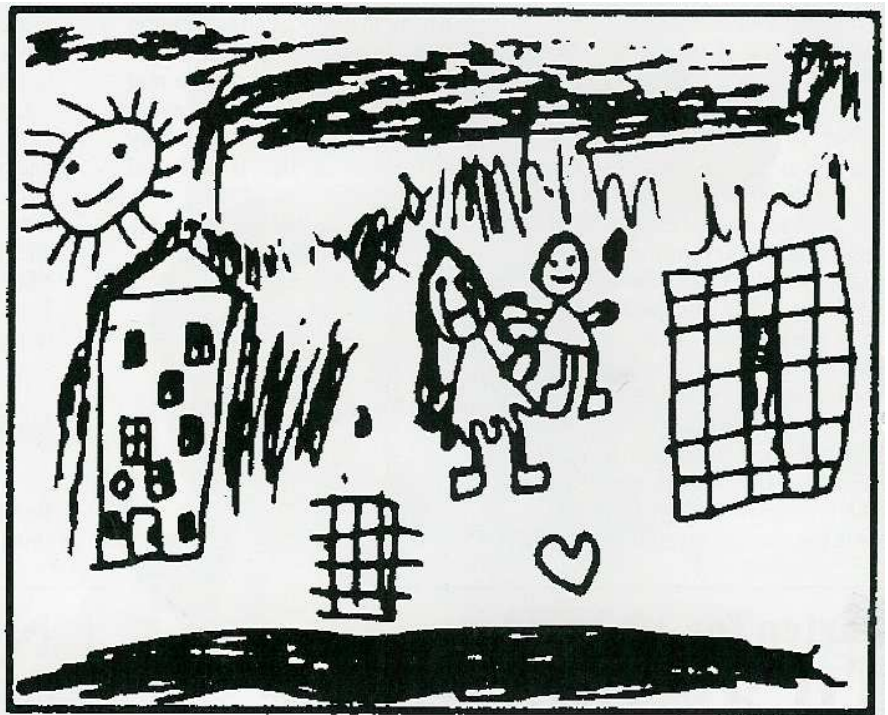
FORENINGEN FOR FANGERS PÅRØRENDE

Pårørende på dagsorden

Foreningen for Fangers Pårørende ønsker å være et talerør i en vanskelig livssituasjon. Vi ønsker å gi pårørende støtte, informasjon og veiledning i spørsmål som angår de ulike fengslene. Praktisk problemløsning i hverdagen er også en bit der vi kan være hjelpelige. Vi ønsker videre å informere fengslene om de pårørendes situasjon og understreker viktigheten av å bli tatt i mot med respekt og forståelse. Positiv kontakt mellom innsatte og deres private nettverk er en viktig målsetting – også fra fengslets side. FFP syns det er viktig at denne ambisjonen får en praktisk verdi. Holdningsskapende arbeid blant ansatte i norske fengsler er et viktig område i arbeidet med å utbedre kontakten mellom innsatte og deres nettverk underveis i soningen. Pårørende er i altfor stor grad en neglisjert gruppe i Kriminalomsorgen. Foreningen for Fangers Pårørende ønsker å oppjustere statusen til pårørende til også å omfatte begrepet *ressurs*.

Besøk i fengselet

Besøksforholdene er et område FFP er spesielt opptatt av. Det er viktig å kartlegge hvilke behov de pårørende har i forbindelse med besøk samt å avdekke hvordan møtet med fengselet oppleves. Situasjonen for fangers barn kommer her inn som et sentralt spørsmål for FFP. Dette er kanskje den mest anonyme gruppen av fangers pårørende. Barnas behov

DU STÅR IKKE ALENE

Foreningen for Fangers Pårørendes logo er tegnet av en fire år gammel datter av en innsatt

blir ofte tilsidesatt på bekostning av hensynet til kontroll og sikkerhet. Barn er en sårbar gruppe og for mange familier er spørsmålet om barna spesielt betent. Å betone problemstillinger som omfatter barn er et viktig arbeidsområde for FFP.

Kriminalisering av uskyldige

FFP ønsker å «avkriminalisere» de pårørende og ønsker å formidle viktigheten av at pårørende faktisk kan brukes til noe positivt av fengslene. I dag opplever mange en sterk stigmatisering og mistenkeliggjøring. Debatten om strengere kontrolltiltak raser og FFP påpeker viktigheten av å se på konsekvensene ved utvidede kontrolltiltak rettet mot pårørende. En opptrapping av fornedrende og brutale kontrolltiltak vil svekke ambisjonen om å styrke den innsattes muligheter til å opprettholde nettverket underveis i soningen.

Pårørendes økonomiske situasjon

I tillegg til foreningens daglige arbeid overfor pårørende er det noen temaer vi er særlig pågående i forhold til. Her er det blant annet vårt samarbeid med Prison Fellowship kommer til syne. En av disse er pårørendes økonomiske situasjon. Mange pårørende opplever en økonomisk krisesituasjon når en av familieforsørgerne havner i fengsel. Den tyngste økonomiske byrden bærer den gruppen der man er avhengig av fangens inntekt og der den innsatte har fungert som hovedforsørger. En arbeidsgruppe bestående av representanter fra Prison Fellowship, Indremisjonen, Juss Buss og FFP har sett nærmere på ektefellenes manglende økonomiske rettigheter i slike situasjoner. Mange pårørende tar ut separasjon for å klare seg økonomisk. Dette er for å komme inn under trygdlov- givningen og dermed motta alene- forsørgertillegg. I denne saken er det viktig å vinne forståelse blant

politikere og byråkrater. Dette spørsmålet vil vi fortsette å debattere i 1998.

Fremmedspråklige fanger

FFP får en del henvendelser som gjelder spørsmål om utenlandske fangers soningsforhold. Dette er et viktig område, men i første rekke ikke det feltet der FFP har sin spisskompetanse. Derfor er det betryggende å kunne viderefremme kontakten til Prison Fellowship og FFP setter stor pris på at det er noen som særlig jobber for denne fangegruppen og deres pårørende. Vårt inntrykk er at de utenlandske fangene er en ekstra sårbar og utsatt gruppe. Ofte har denne gruppen svært begrensede muligheter for å pleie kontakten med sitt nettverk. At mye informasjon ikke er tilgjengelig på et språk den innsatte forstår, oppleves som ekstra belastende og forsterker nok straffeopplevelsen hos den berørte. Informasjon til fremmedspråklige pårørende ser ut til å mangle fullstendig. FFP har stor tillit til det arbeidet Prison Fellowship bedriver ovenfor disse gruppene. Det er viktig at utenlandske fanger har en kanal for sine spesielle bekymringer og frustrasjoner. Foreningen for Fangers Pårørende håper at Prison Fellowship kan fortsette med å styrke kontakten mellom de utenlandske innsatte og deres familier.

Vi gratulerer med 10-årsjubileet og ønsker Prison Fellowship lykke til videre i arbeidet.

Solveig Velten har vært foreningens leder siden starten

Vi gratulerer med 10-årsjubileet og ønsker Prison Fellowship lykke til videre i arbeidet.

for Foreningen for Fangers Pårørende

Kathinka Steenstrup

40 år som visitor

Arne Steen forteller

Det er ikke lett å velge fra så mange års visitortjeneste, og jeg føler det naturlig å ikke komme inn på de vonde opplevelsene der for eksempel fengselsvenner ikke klarte belastninger i kampen for å overleve etter kanskje 10-14 år bak murene.

Først la meg fortelle hvordan og hvorfor jeg begynte som visitor i 1959 og ble kjent med livet bak murene.

Det hele starter

Min kone, Grethe, og jeg kom hjem fra Amerika etter noen års opphold der. En dag ringte fengselsprest Skollerud på «Botsen» og fortalte at han hadde en innsatt som så gjerne ville ha besøk av meg. Det viste seg at det var en gutt jeg hadde gått sammen med på middelskolen som nå satt inne, dømt for overlatt drap. Jeg reiste inn og fikk møte min tidligere kamerat på prestens kontor. Etter dette besøket startet min visitorvirksomhet med besøk på cellene. Visitortjenesten ble jo ikke organisert gjennom Røde Kors før i 1966.

Jeg kan når som helst fremkalle bilder fra besøkene gjennom alle de årene jeg besøkte ham. Cella hans var så ryddig og ren at det var faktisk hyggelig å komme inn der. Spesielt husker jeg de mange «lille juleaftener» jeg besøkte ham. Da hadde jeg alltid med det han ønsket seg mest, nemlig et lite juletre han kunne sette på bordet. Han pyntet treet med oppbevart juletrepynt. Så tente vi på medbrakte røde stearinlys og satt der og spiste hjemmebakte kaker fra Grethe og fikk oppleve virkelig julefred.

Gjenforeningens usigelige glede

Etter noen år fikk jeg også samtidig en ny fangevenn. 17 år gammel hadde han begått et drap og måtte sone på Botsfengslet selv om hans hjemsted var langt, langt unna og han derfor ikke hadde noen familie i nærheten. Dessuten hadde hans far slått hånden helt av ham etter forbrytelsen. Savnet av det gode

forholdet han hadde hatt til sin far, var spesielt vondt for ham. Dette fikk heldigvis en god løsning. Vi inviterte faren hjem til Stabekk og sendte flybillett. Da dagen kom, hentet vi gutten som hadde fått permisjon, og kjørte rett ut til Fornebu. Der ble det et gjensyn mellom de to som Grethe og jeg aldri kan glemme, og alt ble forandret mellom far og sønn etter den dagen.

Tillit – et middel til vekst

En fangevenn jeg hadde vært visitor for gjennom mange år og blitt godt kjent med, blant annet på weekendpermisjoner hjemme på Stabekk, fikk også en avslutning som gledet Grethe og meg svært meget. Det skjedde nemlig like før han skulle løslates etter 12 år bak murene. Jeg hadde skaffet ham jobb og forberedt det hele. Men så kom løslatelsen raskere enn vi hadde regnet med. Vi skulle om få dager på et 14 dagers opphold i England samtidig som vi overfor fengselsledelsen hadde forpliktet oss til at han etter løslatelse skulle få bo hos oss inntil vi fant et eget sted for ham. Med den store skuffelsen vi visste det ville bli for ham og måtte vente med løslatelsen, fant vi ut at vi ville gi ham tillit og la ham bo hjemme hos oss i den tiden vi var bortreist.

Ved løslatelsen hentet vi ham, og dagen etter dro vi til England. Vi låste ikke en eneste skuff med verdier før vi dro. Da vi kom tilbake var alt like fint som da vi dro. En stund etter løslatelsen fikk vi et nydelig brev som vi takket Gud for. Der sto det blant annet at: «Hvis jeg ikke var blitt vist den tilliten av dere, er det svært usikkert i hvilken situasjon jeg ville vært i dag.» Et par år senere var jeg hans forlover i bryllupet og Grethe og jeg var fadder til deres barn ett år etter!

Som likemenn

Som visitor tror jeg det er veldig viktig at vi møter våre fangevenner så nært som mulig det ståsted vi selv

Trofaste besøksvenner sammen med sine like trofaste ektefeller og støttespillere.

Fra v. Artikkelforfatteren og mangeårig Røde Kors Visitor, Arne Steen, Solveig Kolstad, Grethe Steen og også han mangeårig Røde Kors visitor og Prison Fellowship Norges første formann, Arvid Kolstad

har. La oss for all del ikke komme på besøk som den vellykkede som besøker taperen! Gå inn med åpent sinn om at besøkene skal gi et gjensidig utbytte. Da vil du nok ofte oppleve at det er du som blir beriket. Det har mange ganger slått meg hvor følsomt et sinn kan være bak en tilsynelatende hard fasade. Husk at det er svært få, om noen, som fra barndommen av har ønsket seg et liv bak murene. Kanskje kan ditt liv ved en tilfældighet, et uhell, kunne utviklet seg annerledes enn det var tenkt til?

La meg til slutt få komme med en opplevelse som har betydd svært meget for meg personlig i min visitortjeneste.

Guds altomfattende kjærlighet

På Botsfengslet skulle det en kveldsstund være en spesiell nattverdgdustjeneste for de innsatte. Daværende fengselsprest Eirik Gullvåg, sa til meg at om jeg ønsket deg, måtte jeg gjerne få være med. Denne nattverdsstunden tenker jeg ofte på med takk til Gud. Da jeg knelte ved alterringen sammen med 16 langtidsinnsatte, fikk jeg på en spesiell måte øynene opp for Guds altomfattende kjærlighet. Hver enkelt av oss som knelte var like verdifulle for Ham, og vi fikk oppleve de samme utstrakte tilgivende hender.

For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at **hver den som tror på ham**, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.

Prison Fellowship er den yngste grein på KE-stammen. Det er en viktig organisasjon som feirer sitt 10 års jubileum. Det store internasjonale nettverk som organisasjonen representerer, gjør den til en meget aktuell samarbeidspartner i fengselsarbeidet.

KE er glad for å ha Prison Fellowship som medlem og breddeholder på den arena som KE spiller på.

Frans av Asissi sa en gang: Forkynn evangeliet, om så med ord. Med denne utfordring ønsker vi Prison Fellowship til lykke med 10 års jubileet.

Med hilsen
Kristenfolkets
Edruskapsråd

Kristnes taushet omkring alkohol skyldes frykt for å bli lovisk, tror Odd Arne Riise, landssekretær i Kristenfolkets Edruskapsråd.

Prison Fellowship tror Odd Riise har rett i sin antakelse og håper at alle 33 medlemmene i KE vil vurdere sine holdninger til alkohol.

Alkohol er årsak til det meste av sosialmedisinske problemene den industrialiserte verden opplever.

Gateprestprosjektet i Arendal

Arendalsprosjektet er et av Kristenfolkets Edruskapsråds store satsinger. Prosjektet har fått driftsmidler også for inneværende år, og i de årene dette har pågått, har det vakt positiv politisk og mediamessig oppsikt.

Mange unge er allerede reddet ut av et destruktivt liv takket være ildsjelen og gatepresten Olav Lande.

En dør bak alle dører

Det finnes en sorg
bak alle sorger
jeg betror deg uten å nøle.
En lengsel bak dem
jeg beskriver med vakre,
bevegende ord.

Det finnes en dør
bak alle dører
jeg tør åpne uten å angre.
En dør til et rom
i meg der jeg frykter
hva jeg vil møte.

Finn Carling
Innerste rommet – 1990

Gjengitt
med velvillig tillatelse
av Finn Carling personlig

Kjære Venner i Prison Fellowship Norge

Gratulerer med 10 års jubileet den 26. april.

Det gleder meg umåtelig at feiringen av dagen blant annet vil finne sted i «Lengselens kapell», vår vakre kirke som er en del av Ila landsfengsel og sikringsanstalt.

I dette spesielle kirkens rom har venner fra Prison Fellowship gjennom 10 år regelmessig deltatt ved gudstjenester og hyggekvelder i tillegg til å rekruttere ledere til bibelgrupper og besøke innsatte som Prison Visitors.

Mange innsatte har i møte med vennene fra Prison Fellowship fått hjelp til å feste blikket på troens opphavsmann og fullender, Jesus Kristus og har blitt oppmuntret til å legge vond og destruktiv fortid bak seg og strekke seg etter det som er foran.

Jeg står foran alteret i «Lengselens kapell»; det er søndag og gudstjeneste.

Det er så merkelig stille i kirken. De innsatte sitter med bøyd hoder. I en smertelig erkjennelse av å bære med seg en vond fortid. De vet noe mer hva som er å være under dommen. Når jeg kneler ned og sier: «Se i nåde til meg syndige menneske, som har krenket deg i tanker, gjerninger og ord», da er vi i samme båt – vi er midt i våre nederlag, men der går en vei fra nederlag til seier, for skriften sier: «Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for alle urett». 1.Joh 1.9.

Når vi sammen kneler ned ved korsets fot, i troen på ham som er en soning for våre synder, ja, ikke bare for våre, men for hele verdens, blir vi fylt av en nådekilde, av nye krefter som gir oss håp og tro og en ny framtid.

Mange innsatte gruer seg til å komme ut av fengselet. Friheten har de lengtet etter lenge, men de er redde for å møte andre mennesker igjen, redde for deres dom, redde for at de skal snu ryggen til dem og forakte dem. Tenk om noen av disse ulykkelige menneskene på sin vei ut i samfunnet igjen kunne finne noen mennesker og noen fellesskap der de ikke støtes bort, men kan få oppleve noe av Jesu varme og kjærlighet gjennom de som kaller seg Hans barn på jorden. Hva er det å være en kristen bror eller søster for dem som lever under egen og andres fordømmelse? Er det ikke å gi videre det vi selv har mottatt av kjærlighet og nåde, da vi fant Jesus og Han som tilgav og tilgir, ber oss om å tilgi. Han som ga alle mennesker han møtte, men som selv

var nedvurdert av andre, en god følelse av å være elsket og ha verdi, ønsker at vi skal møte hverandre på samme måte.

Kjære venner og medarbeidere. Takk for samarbeid og fellesskap i tjeneste. Sammen er vi sterkere.

Det har vært en stor glede å samarbeide med «Terje Prest» både under PFN-kontaktkurs og i Ila kirken. Alltid gir han varme og å «sitte under hans prekestol» er lærerikt.

Hans selvopplevde smerte omformer han til visdom som han formidler til sine medmennesker på alle plan

Jeg vil ønske dere alt godt i deres videre gjerning i Prison Fellowship Norge med disse ord av Robert E. Farenley

*Tenk på det fine og sanne i mennesker,
ikke på deres usle og onde sider,
Tenk på hva som ligger foran deg,
ikke på ødeleggelser som ligger bak
Tenk på tjenester du kan yte,
ikke på å tjene deg selv alene.
Tenk på lykke for de andre,
og i dem vil du finne din egen
lykke.*

Vennlig hilsen «Terje prest»

Biri Attføringsssenter:

Gratulerer med jubileet!

Det er en glede å samarbeid med styret for Prison Fellowship Norge. Da Biri Attføringsssenter startet for et år siden, ble daglig leder for Prison Fellowship, Kåre Roland, valgt inn som nestformann i styret. Hans erfaring har vært til stor hjelp i etableringen. Dessverre ble jeg sommeren 1997 alvorlig syk, og komplikasjoner etter en hjerteoperasjon har ført til at oppstart av prosjektet har måttet vente.

Etter flere år som tilsynsfører i Kriminalomsorg i Frihet, har jeg hatt nær kontakt med mange innsatte. Det er etter behov og ønske fra dem vi nå engasjerer oss for å gi et godt tilbud på Biri.

Vi takker for Prison Fellowships støtte og gratulerer hjerteligst med tiårsjubileet samtidig som vi ønsker dette viktige samarbeidsorgan Guds rike velsignelse i dette redningsarbeid av mennesker i nød..

For styret
Karl Lindstrøm

Biri Attføringsssenter begynner å «ta form». Medarbeidere knyttes til virksomheten. Far, Karl Lindstrøm, (tv og innfelt) og sønn Karl Johnny Lindstrøm, tar begge aktivt del i virksomheten.

Prison Fellowship, et redskap i Guds hånd

Det er med stor glede og respekt jeg konstaterer at PFN har blitt ti år. Det å kunne få være med i en slik organisasjon fra stiftelsesdagen har vært en stor inspirasjon og berikelse for meg. Det å kunne få være med å bygge og forme en organisasjon som er et redskap i Guds hånd for å hjelpe mennesker som er i nød, oppleves vel som det største privilegium.

PFI har, som vi vet, vært et redskap til liv, håp og forvandling for mange håpløse, oppgitte mennesker verden over. Og jeg tror at også i framtiden vil organisasjonen ha en uvurderlig oppgave til å redde, støtte og hjelpe de innsatte og deres familier i en vanskelig tidsperiode. Og med Guds

visdom og inngripen være med å forvandle mange skjebner til en ressurs og styrke for andre igjen.

Når det gjelder de innsatte etter løslatelse, er det nok mye som fortsatt kan gjøres både i vårt land og i andre land. Men det trengs gode ledere som kan være med å inspirere til og dra i gang prosjekt og tiltak både for enkelte og familier. Et enda bedre markedsføringsopplegg i vårt land vil også her trolig kunne være med å dra flere ressurser inn i disse oppgavene. Det er mange som har et «hjerne» for andre, men ikke konkrete oppgaver eller tiltak å gå inn i. For eksempel kan nok flere både unge og eldre, ikke minst pensjonister gå inn som fengsels-

kontakter, og kunne være en stabiliserende faktor for både

innsatte og deres familier. Så flere kurs for frivillige fengselskontakter bør absolutt bli representert over hele vårt land.

Med hilsen
Magne Hanssen

Helsing til jubileum

I høve at Prison Fellowship Norge fyller 10 år, er det ei glede å kunne overbringe ei lita helsing til «jubilanten». Sidan eg sjølv berre har eitt års fartstid innan fengselsarbeidet, har eg vansker med å kunne dvele ved dei første ni åra dykkar, men det er godt å oppleve at de er i full sving som 10-åring. Eg opplever PFN som ein viktig og god medaktør og samarbeidspartnar i fengselsarbeidet.

Gjennom dykkar kursverksemd, samlingar, kontaktnett, bladut-sending og kontakter med fengselsvesenet gjer de ein verdfull innsats for å setje kristent fengselsarbeid på dagsorden. Det er også spennande at de har ein internasjonal og tverrkyrkjeleg ståstad, noko som gjev spennande impulsar til mange av oss som arbeider meir lokalt.

Det var i samarbeidets ånd at PFN saman med Maritastiftelsen og Indremisjonsselskapet var med å ta initiativet til nyskapinga **Forum for kristent fengselsarbeid**. Første samling var 13/11-97, og «Forum» er vonaleg kome for å bli. Vi var nærare 40 deltakarar frå heile Sør-Noreg og frå ulike kyrkjesamfunn og organisasjonar. Ei arbeidsgruppe på fem personar er valgt med ansvar fram til neste samling, det er Asbjørn Sagstad – sekr. (Kirkens Sosialtjeneste), Kåre Roland (Prison Fellowship Norge), Trond Akerholdt (Maritastiftelsen). Ingunn Hollun Sand (Oslo KFUK-KFUM) og Jarle Klungrehaug – leiar (Indremisjonsselskapet). Forum for kristent fengselsarbeid er meint å vere ein møteplass for kristne kyrkjelydar, organisasjonar og stiftingar som er engasjert i fengselsarbeid. Det vil verte ein årleg landskonferanse for både frivillige og tilsette innan det kristne fengselsarbeidet, og målsetjinga er at vi gjennom «Forum» skal kunne knytte nye kontakter, utveksle idear og erfaringar, fremje samarbeid og arbeide for saker av felles interesse. Ettervern og korleis vi kan vere med å betre forholda for innsette etter

Fengselsprestene, f.v. Kjell Grønner, Trygve Eriksen, Ringerike kretsfengsels nyansatte fengselsprest, Jens Ivar Aasen gleder seg over etableringen av Forum for kristent fengselsarbeid sammen med Ingvald Viken., PFN og 40 andre fra en rekke kirkesamfunn og organisasjoner.

lauslating vil vere noko av det vi ønsker fokus på, saman med korleis vi kan utvikle arbeidet inne i fengsla. Det er også godt og inspirerande å kunne samlast som kristne frå ulike samanhengar og oppleve styrken i eit slikt fellesskap. I fengselsarbeidet er det så store og mange utfordringar at vi treng sameine alle gode krefter.

Eg vil nytte høvet til å informere om at neste samling i Forum vert 18-19. september 1998 i Vestre Aker menighetshus i Oslo. Eigen invitasjon vil bli sendt ut før

sommarferien. Når det gjeld informasjon og nytt frå «Forum», vil det bli med i eigne sider i PF-kontakten under eigen logo.

To av sakene som vi i Forum har vore spesielt opptekne av, er oppstart av Alphakurs i norske fengsel (Sjå eigen artikkel) og støtte til Foreningen for Fangers Pårørende sin kamp for å endre trygdereglane slik at ektefeller med små barn skal sleppe å ta ut separasjon for å betre økonomiske støttevilkår når hovudforsørgar kjem i fengsel. Styreleiar Ingvald Viken og dagleg

Gratulerer med dei 10 åra

og Guds rike velsigning i

tenesta i åra som kjem

Med venleg helsing

Jarle Klungrehaug

Fengselsdiakon i Indremisjonsselskapet

leiar Kåre Roland i PFN har vore sentrale aktørar i desse to sakene.

I arbeidet som fengselsdiakon i Indremisjonsselskapet ser eg betydninga av samarbeid med andre, både frivillige og offentlege instansar. Dette er særleg viktig i forhold til ettervern og det å kunne knytte kontaktar til fleire miljø. Det er difor ei glede å kunne melde at vi i samband med oppstarting av arbeid på Ila landsfengssel har fått med representantar frå fem ulike lokale kyrkjelydar frå statskyrkja og ein med tilknytning til pinserørsla. Noko av det eg har opplevd positivt med møtet med andre kristne innan fengselsarbeidet, er nettopp det at vi som er kristne i dette arbeidet ikkje vert så opptekne av kva samanheng eller trusretning vi står i. I staden har det vore fokus på kva vi har felles i Kristus som har vore hovudfokus. I denne samanhengen har Prison Fellowship framleis ei viktig oppgåve å vere brubyggjar mellom dei ulike aktørane innan kristent fengselsarbeid. Særleg vil det vere

fint om dei lokale kurstilboda og samlingane dykkar vil kunne verte ein felles møteplass. Så kanskje vi kan få oppleve at Jesu ord i Joh. 13, 34-35 går i oppfylgning i forhold til dei vi møter i fengselsarbeidet.

«Som eg har elska dykk, skal de elska kvarandre. På det skal alle skjønna at de er mine læresveinar: at de har kjærleik til kvarandre.»

Gratulerer med ei 10 åra og Guds rike velsigning i tenesta i åra som kjem.

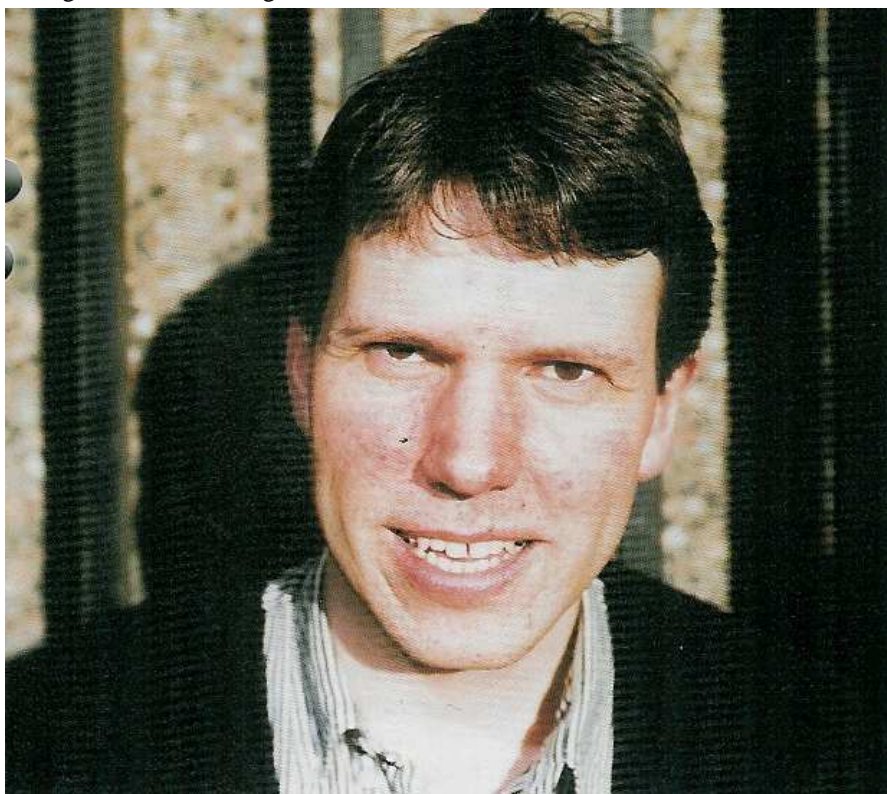

Foto: Espen S.Hoen, Arkiv FFoR

Kanskje får vi oppleve at Jesu ord i Joh. 13, 34-35 går i oppfylgning i forhold til dei vi møter i fengselsarbeidet: «Som eg har elska dykk, skal de elska kvarandre.» sier fengselsdiakon i Indremisjonsselskapet, Jarle Klungrehaug som også gratulerer PFN med 10 års-jubileet.

Forum for kristent fengselsarbeid

ble formelt konstituert på møte 14. januar i år.

Leder: Jarle Klungrehaug fengselsdiakon i Indremisjonsselskapet.

Sekretær: Asbjørn Sagestad, Kirkens Sosialtjeneste

Styremedlemmer: Ingunn Holland Sand, leder av Oslo KFUMs fengselsgruppe.

Trond Akerholt, leder av fengselsarbeidet i Maritastiftelsen.

Kåre Roland, Prison Fellowship Norge.

Harald Bleken, fengselsprest Oslo Krets fengsel, representant for fengselsprestene.

Arbeidsgruppen har lagt plan for to dagers seminar fredag 18. og lørdag 19. september 1998.

Møtet er lagt til Vestre Aker Menighetshus (ved Ullevål sykehus).

Hovedtema blir «fokus på ettervern» Det er innbudt innledere fra Justisdepartementet.

Sett av disse dagene. Mye læring, treff nye fengselsvenner og et rimelig seminar.

Det er søkt Justisdepartementet om støtte til seminar og utvikling av Forum for kristent fengselsarbeid.

Forum for kristent fengselsarbeid er en tverrkirkelig møteplass hvor vi kan:

- Utveksle erfaringer og ideer
- Få informasjon og ny kunnskap
- Lærer hverandre bedre å kjenne
- Knytte nye kontakter
- Oppleve sosialt og åndelig fellesskap
- Gi hverandre inspirasjon og nye verdier
- Fremme samarbeid om felles oppgaver og utfordringer
- Gi mulighet til koordinering og utvikling av tjenester som utfyller hverandre

Ta opp saker av felles interesse

Summen av alle disse momentene er at vi blir bedre i stand til å gi et bedre tilbud til de innsatte

Fra narkovrak til Internasjonal fengselsmisjonær

Svenn A. Lysgård var 17 da han var nær ved å dø av overdose.

Som barn ble han mobbet og kalt «grisen», «tjukken» og «øltønna».

Ved et under kom han inn på Ten Senter og ble frelst.

Et oppkomme av humor, glede og sang smelter de hardeste hjerter.

I mange land i Europa har man gledet seg over hans besøk.

Kåre Roland

PRISON FELLOWSHIP NORGE

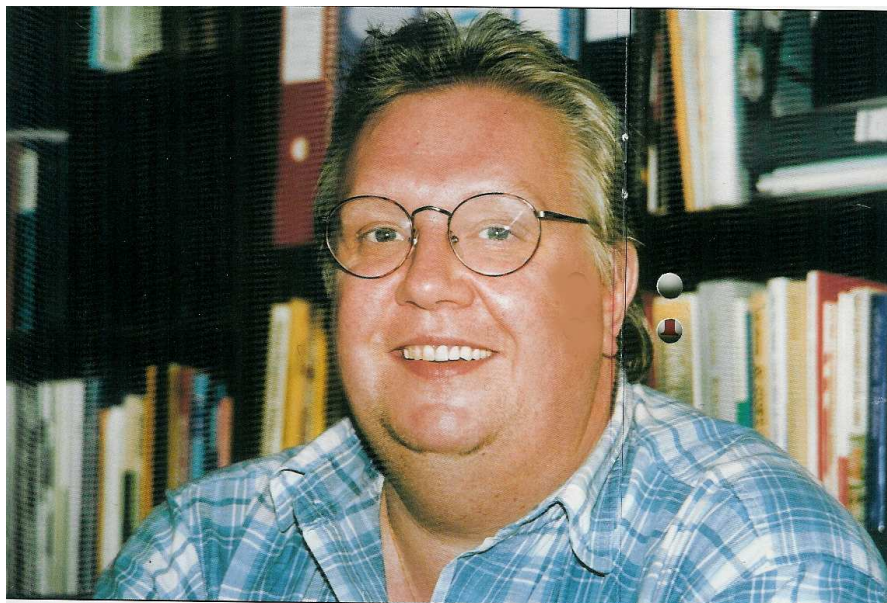
Som leder av behandligsted for unge narkomane, Finnerud Gård på Modum, traff jeg «Svenna» for første gang i den fortvilte tiden.

I 1993 deltok han med sin sang og friske vitnesbyrd på PF Norges Europakonferanse. Og kontakten har ikke opphørt selv om «Svenna» i dag bor i Sverige. Men et intervju for dette jubileumsnummeret av PF-kontakten, måtte jeg til Troens Vård for å få hjelp til. Takk, kjære svenske søsken!

Utgangspunktet var bra, faren var evangelist, og etter å ha bodd i Nord-Norge, flyttet de til Oslo hvor «Svenna» ble med i Filadelfias barnarbeid og han hadde et godt drag på trommene. Men både her og på skolen var mobbingen en plage. Han begynte på «spille» klovn for å være populær. Dette medførte refs hos rektor.

Overdose

- Vi satt i parken og sniffet, hallikker kom og gikk, og da jeg kom hjem, tømte jeg i meg alle de tablettene jeg fant – og kollapset. Mor fant meg på badet – fullstendig

innsmurt med avføring. Av medisinene var nemlig ett av glassene avføringsmiddel! Det reddet meg.

På psykiatrisk sykehus

Som 16 åring ble han innlagt og innelåst.

- Jeg ble gitt piller – for å slutte med piller! Så fant de en type medisin som skulle hjelpe og skrev «Svenna» ut etter fem uker. Tabelettene gikk rett i do.

Rockemusiker

«Svenna» hadde anlegg for musikk, og i denne tiden var hardrock in. Dette behersket han og i fem band ble han et verdifullt tilskudd i de nærmeste årene. Med pannebånd og et utseende lik John Lennon gikk han rett inn i miljøene. Her var alkohol og hasj og amfetamin daglig kost for hippiene. Men blant disse var også en Gudslengsel. – Tor, en kamerat jeg hadde på den tiden, så opp til min far og sa: «Din far er så glad og snill, og han verken røyser

eller drikker, han ser ut til å ha det bra. Skulle vi bli kristne som ham?»

Teltmøte

- Jeg og Tor havnet på et teltmøte. Vi var lengtende etter noe og under innbydelsen gikk vi fram. Vi ble lykkelige og gikk ut til kompisene i Slottsparken og fortalte at nå hadde vi funnet noe sterkere enn dop. De så på oss og lurte på hvilket stoff vi gikk på!

Men nå gikk heldigvis turen til Ten Senter, og et år der, gjorde underverker.

Det var Gud til frokost, Jesus til lunsj og Den Hellige Ånd til kveldsmat! Her var det plass for «Svenna»s naturlige nådegaver. Over 100 sanger og mange plater har det blitt.

Fra narkovrak til internasjonal fengselsmisjonær forts

For mange kan det bli tøft når parodiene over Elvis, jodling og historier fortelles, men hos de som han har fortiden sammen med, går det rett inn!

Fengslene

Siden de fleste av mine tidligere kamerater var døde av narkotika og resten satt i fengsel, var det naturlig å bli med fengselsgruppene inn. Dette brakte han sammen med Prison Fellowship Europa, og snart er 20 land besøkt. Mange hundre har tatt i mot Jesus, og det er spesielt i Øst-Europa, her er det en lengsel og åpenhet som er stor.

Ekteskapsproblemer

- Dessverre har jeg gått gjennom to skilsmisser. Reaksjonene fra meingheter og «søsken» var knallhard, og i Sverige var det Jean-Erik Mårtensson som støttet meg og i Norge Leiv Holstad. Etter siste skilsmisse fikk jeg en tid med depresjon og angst. Elendig bosted førte til at det ble tre år i campingvogn, i et miljø med misbrukere, mordere, prostituerte og andre. Jeg hadde gitt opp alt. Da talte Gud til meg, klart og tydelig hørte jeg: «'Svenna', det er over nå!»

Den som gav meg mot i denne tiden var Astrid. Vi giftet oss, det er syv år siden. For meg var evangelisttiden over. Jeg var bitter og full av hevntanker. En lang liste med navn på predikanter og eldstebrødre som jeg ville si et «sannhetsord». Men Gud lærte meg noe nytt: **Tilgivelse**. Og i de fleste forhold er det i dag gjenopprettet et tillitsforhold, det gamle hatet er forsvunnet.

Budskapet til de innsatte

To bøker har det blitt, en selvbiografi og en roman. Og nye sanger springer fram.

Et av «Svenna»s sterkeste budskap er: **Ikke mobb dine kamerater**.

Mange unge går okkulte veier. Satanssymboler ser han i fengslene, og også dette gir han fra sin egen erfaring sterke advarsler mot.

Et TV-program fra et fengselsbesøk i Ungarn sendt av den statlige kanalen, var med å åpne dører.

I et ungarsk kvinnefengsel talte jeg om mobbingen jeg var utsatt for som barn, Den Hellige Ånd var over de hundre innsatte. Alle begynte å gråte, den lutherske fengselspresten spurte om noen ønsket å bli frelst. Ett hundre fanger tok i mot Jesus.

Vi takker

For tillatelse og bruk og omarbeiding

Til markeringen av 10-årsjubileet for Prison Fellowship Norge:

God straffegjennomføring krever samarbeidspartnere

Norge har behov for et godt samfunnsapparat som kan gjennomføre straffereaksjoner som domstolene dømmer. Men god straffegjennomføring krever mer enn fengselsplasser og menneskeoppbevaring. Det må også fokuseres på innholdet av straffen og hva som kan gjøres for at de straffedømte kan bruke soningstiden til å forsøke å komme ut av det kriminelle mønsteret. Det er en utfordring som kriminalomsorgen ikke kan klare fullt ut alene – vi trenger samarbeidspartnere. Ulike frivillige organisasjoner er slike mulige samarbeidspartnere.

Prison Fellowship er en slik samarbeidspartner som ønsker å bidra til kriminalomsorgens oppgaver og målsetninger. Med sitt ståsted i et kristent verdifelleskap, kan organisasjonens representanter både representere et viktig kontaktpunkt i den grå hverdagen som mange langtidssonere opplever. Det at det kommer andre mennesker på besøk og som fører til andre samtaler enn oss ansatte, er i seg selv verdifullt som øyeblikksopplevelse.

Prison Fellowship og andre frivillige organisasjoner kan også representere en samarbeidspartner når vi skal forsøke å etablere nettverk for den innsatte før de skal løslates. Noen vil åpenbart kunne ha god tilknytning til dette verdifelleskapet og føle at noen venter der ute og vil bidra med omsorg og støtte i en løslatelsestid som kan være vanskelig. Når slikt skjer er vi sammen om å drive god straffegjennomføring.

Kriminalomsorgen takker Prison Fellowship Norge for samarbeidet og ser fram til felles utfordringer med å gi straffedømte en ny sjanse til en kriminalitetsfri tilværelse.

Vennlig hilsen
Erik Lund-Isaksen
ekspedisjonssjef

Ekspedisjonssjef Erik Lund-Isaksen har lang «fartstid» i norsk fengselsvesen. Han startet som jurist i personalforvaltningen i Justis- og politidepartementets Fengselsstyre. Så var han underdirektør i Søndre fengselsdistrikt, hvorpå han hadde en ledende stilling i NIPA, Norsk Institutt for Personalopplæring og Administrasjon. I '93 ble han ekspedisjonssjef i Justisdepartementets kriminalomsorgsavdeling 42 år gammel.

*Kriminalomsorgen takker
Prison Fellowship Norge for
samarbeide og ser fram til felles
utfordringer med å gi
straffedømte en ny sjanse til en
kriminalitetsfri tilværelse*

*Vennlig hilsen
Erik Lund-Isaksen*

Hilsen fra Stiftelsen Finnerud Gård ved 10-års markeringen av Prison Fellowships arbeid i Norge

Det er en udelt glede å være med å gratulere og berømme Prison Fellowship etter ti års tjeneste i Norge. Dette internasjonale nettverk av engasjerte kristne som følger Jesu ord «da jeg var i fengsel, så dere til meg», med personlige besøk til innsatte, oppfølging av internasjonale kontakter, kursvirksomhet, bibelgrupper i fengsler, osv. osv. er imponerende. Og endog mennesker som bokstavelig talt reddes til livet.

Spesielt gledelig er det for oss på Finnerud Gård i Vikersund. For en av pionerene i oppstarten av Prison Fellowship i Norge og nå daglig leder i samme, Kåre Roland, var også pioneren på Finnerud, som sammen med sin kone Randi, bygde opp et rehabiliteringssenter for unge narkomane.

Dette sted har nå undertegnede gleden av å lede. Finnerud har også i flere år hatt et godt samarbeide med Prison Fellowship, med kontakter vedrørende enkeltklienter og ikke minst i samarbeide omkring arrangement av «Finneruddagen», og taleren har gjerne blitt benyttet på Prison Fellowships «Fengslende

Guds rike velsignelse over det arbeid som jeg tror ligger Guds hjerte nærmest, hjelpe mennesker som har det vanskelig!

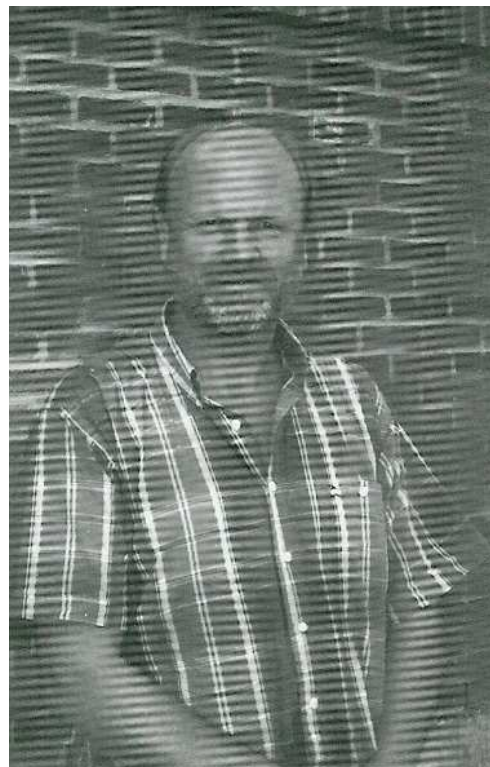
*Hjertelig hilsen
Kjell M. Hovde
styrer på Finnerud Gård*

dager».

Vi gratulerer så hjertelig med 10 år og ønsker dere framgang i arbeidet i dager som kommer.

Finnerud Gård, et behandlingssted for rusbrukere, er en idyll mellom Vikersund og Hønefoss. Det var daglig leder av PFNorge, Kåre Roland, som sammen med sin kone, Randi grunnla stedet for snart 30 år siden og drev det sammen....

... inntil den nåværende styreren, Kjell M. Hovde tok over for snart tre år siden-

Alpha-kurs ønskes velkommen i fengselet

«Vi ser fram til at dere setter i gang neste kurs.»

Det er fengselsinspektør Lasse Andresen som sier dette etter evaluering av Alpha-kurset i Sarpsborg kretsfengsel.

Ingvald Viken

FORMANN PRISON FELLOWSHIP NORGE

Alpha-kurs i Sarpsborg 8. november '97 til 14. februar '98

Prison Fellowship inngikk et samarbeid med Greåker Frikirkes fengselsgruppe for å prøve Alpha-konseptet ut også i fengsler i Norge – etter den gode erfaring en har hatt med disse kurs i fengsler i England og Skotland. Fengselsgruppen hadde allerede god kontakt med innsatte fra før ved starten av kurset og meget lang «fartstid» i Sarpsborg kretsfengsel.

Saken ble orientert om i forbindelse med oppstart av Forum for Fengselsarbeid i Norge, som også var til stede to ganger under kursgjennomføringen ved sin formann i styret, Jarle Klungrehaug, fengselsdiakon i Det norske Indremisjonsselskap. Kåre Roland var også til stede på avslutningsdagen.

Den praktiske gjennomføringen.

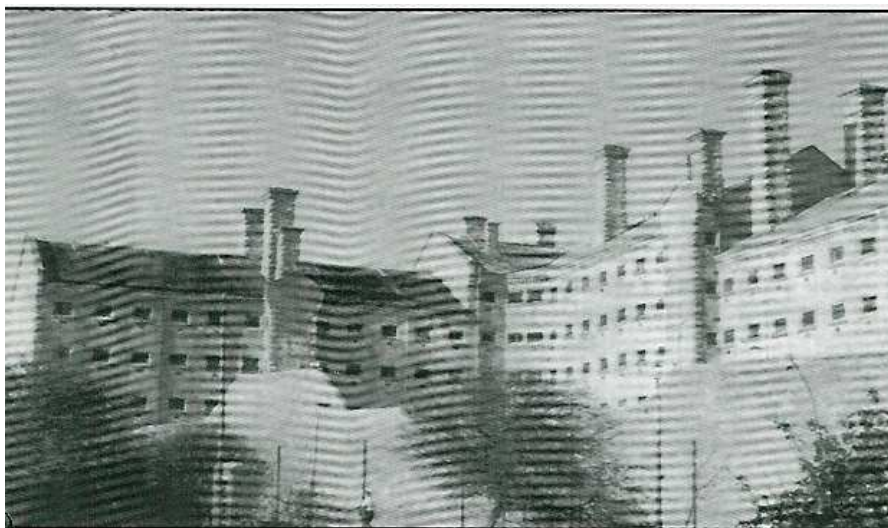
Kurset ble avholdt på lørdager (hver lørdag) fra kl 10:00 til 12:00 i sosialrommet. Innledning ved felles sangopplegg (vektlagt). Deretter rett på undervisningen etter Alphamalen, men avkortet til ca 30 minutter. Så felles samtale, sang og noe vitnesbyrd. Avslutning med felles måltid (vektlagt). Av praktiske grunner foregikk samtalen i plenum, ikke grupper. Kurset ble gjennomført med fem faste medarbeidere i gjennomføringsfasen: En koordinator, en som hadde ansvar for undervisningen, en som tok seg av maten og to som hadde oppgaver med sang og fellesskapet. En til to personer deltok som medhjelpere i tillegg på noen av samlingene. Fengslet og Sarpsborg Gideon sponset kursmateriell.

forts. neste side

	SARPSBORG KRETSENGSEL	Vår dato: 23.02.1998	Vår referanse:
Saksbehandler: Lasse Andresen		Dato utdelt:	Dato referanse:
Prison fellowship Ingvald Viken			
EVALUERING ETTER AVVIKLING AV ALPHAKURS I SARPSBORG KRETSENGSEL 1997/98.			
Undertegnede hadde en gjennomgang og evaluering av Alphakurset som ble avviklet i Sarpsborg kretsfengsel med alle ansatte den 16.02.98.			
Alle de ansatte så på dette som en meget engasjerende og god aktivitet for de innsatte.			
Det var av heftene observert at innsatte også var ivrige for å komme på kurset og at de gjerne ville fortsette utover de oppsatte tider.			
Konklusjonen fra ansatte og ledelsen i Sarpsborg kretsfengsel er at vi ser fram til at dere setter i gang neste kurs.			
Med hilsen			
 Lasse Andresen			
Fengselsinspektør.			
			
Sarpsborg kretsfengsel Organisasjonsnr.: 974 718 614 Telefon: 49 15 50 53			

Fengselsinspektør Lasse Andresen ønsker Prison Fellowship med nye Alpha-kurs velkommen. Han og de øvrige ansatte opplevde dette som et positivt tilbud for de innsatte og en berikelse for fengselsmiljøet.

Det er mer enn 500 innsatte – mange av dem tenåringer – i den «gamle middelalderborgen» som utgjør «The Young Offenders Institute» på Isle of Portland i Syd-England. Det synes dommer for at fra butikkyverier til voldtekt, væpnet ran og drap. Gjennom Alpha-kursene har budskapet om Jesu Kristi forvandlende frelse og nåde fått ny relevans for mange av de tidligere «hardkokte» domfelte

Evaluering

Det viste seg at tidspunktet var et godt valg. Opprinnelig startet vi med 14:00-16:00. Men dette kom i konflikt med lufting og andre «interesser». Etter hvert stilte omtrent alle på samlingene (unntatt de som hadde forbud). Det betyr at ofte var mer enn 15 som deltok fra de innsatte. Sarpsborg kretsfengsel er et fengsel for 25 med korte dommer. En spesiell utfordring lå i at mange kom inn i kurset etter at det hadde startet, og en del fikk ikke fullført. I undervisningen ble det derfor noen ganger repetert fra tidligere innlegg for å få holdt noe av tråden, men det virket som om vi på forhånd hadde «bekymret oss» unødvendig mye for dette. Opplegget virket godt også som enkeltstående temaer. Samtalen i plenum ble noen ganger noe amputert og utvilsomt hemmet av å være i en stor gruppe, men likevel ble det stor åpenhet – iallfall hvis vi sammenligner med menighetsamlinger/grupper av tilsvarende størrelse. At noen ble kristne og bekjente dette på samlingen, ble naturligvis en stor oppmuntring for oss som kjørte opplegget. At fire personer en og samme dag stod fram og bekjente dette, førte utvilsomt til en forandring i kursklimaet.

De innsatte fikk også et evalueringsskjema til utfylling. Ti besvarte dette. Noen bekreftet at de

gjennom kurset var kommet til tro. Motivene for deltakelse var klart forskjellige. Noen ville få muligheter for fellesskap ute av cella, andre sa de ønsket en bedre forståelse av grunnlaget for den kristne tro. Et par av utfyllerne ønsket klart at det skulle ha blitt mer tid til samtale etter undervisningen. Noen ønsket oppfølging etter løslatelse i kristent fellesskap. Alle sa at de ville delta på nytt kurs hvis vi startet opp igjen.

Oppfølging

Et kritisk punkt er selvsagt oppfølgingen etter kurset inne og ikke minst etter løslatelse. Her er det igangsatt oppfølgingsbesøk på besøksrom. Det er også tilbudt oppfølging gjennom Alpha-kurs som pågår eller starter opp i distriktet. Ingen har startet opp når dette skrives. Det planlegges en aksjon for å få dette bedre til ved «velferdspolis» for noen mot Alpha utenfor, og for dem som kommer ut i løpet av våren. I tillegg til Alpha-tilkobling utenfor fengslet, er det to kristne samværsopplegg i distriktet som er spesielt anbefalt. Dette følges nå opp. Det gjenstår en lokal informasjon til mulige «mottakere» utover Greåker Frikrike og de menigheter som var direkte knyttet til opplegget.

Det er laget en mer fyldestgjørende rapport om erfaringene, som vil bli distribuert til fengsels-

prestene, Justisdepartementet og interesserte tilknyttet Prison Fellowship og Forum for Kristent Fengselsarbeid. Rapporten kan fås tilsendt fra Kåre Roland.

Paul Cowley var tidligere kriminell og hadde sittet i fengsel i fem år. Gjennom kontakt med Prison Fellowship England ble han en kristen. Han studerte teologi og ble godkjent som fengselsprest. I dag koordinerer han blant annet samarbeidet med ulike kirkesamfunn og PF England og Wales i forhold til fengslene og Alpha-kurs der.

At det i løpet av to og et halvt år har blitt kurs i ca 60 fengsler, er mye av hans fortjeneste. I fjor høst deltok han som foreleser på et kurs for fengselsprester og andre som er involvert i Alpha-kurs i norske fengsler.

Han inspirerte deltakerne og ga dem tro på Alphakurs som redskap i fengslene. Fra PFN deltok Ingvald Viken og Kåre Roland.

«Olsenbanden» under ledelse av Odd Olsen er kjent i hele Østfold. I mange år har disse livlige menneskene «tråkket dørstokkene ned» i fengslene. Her er de glade og takknemlige etter 12 ukers vellykket Alphakurs i Sarpsborg kretsfengsel

Ut fra den overveiende positive erfaring som er høstet i «prosjektet», anbefales Alpha-kurs i fengsler som et meget egnet virkemiddel for å skape forståelse for innholdet i den kristne tro og skape en nettverkskontakt som kan ha mulighet for å bli mer varig enn andre typer av samvær i fengslene.

Frivillig besøkstjeneste

Organisert besøkstjeneste vokste naturlig frem som følge av de reformer norsk fengselsvesen var gjenstand for i nyere tid.

Ole A. Wister

PENSJONERT FENGSELSDirektør

Det egentlige startår for norsk fengselsvesen 1837

Den nyere tid i norsk fengselsvesen startet i 1837 da den såkalte Straffanstaltkommisjonen ble ned-satt og avga en grundig innstilling i 1841. Den fant de eksisterende festningsfengsel og tukthus uskikket til sitt formål og mente at en fullstendig reform var påtrengende og nødvendig. Den foreslo at den i stedet for de gamle straffeanstalter skulle bygges sju fengsler rundt i landet etter Filadelfiasystemet med i alt 2100 plasser. (Ved folketelling i 1855 hadde landet 1.490.047 innbyggere).

Det var grundige overveielser som lå til grunn for valget av Filadelfiasystemet, et system som de på den tiden fant avgjort best egnet. Botsfengslet som sto ferdig i 1851, ble bygget etter dette prinsippet. Man kan trygt si at det var et «ensomhetsfengsel» med grunnidé: avskrekkelse, bot og anger. Filadelfiasystemets isolering av fangene fra samfunnet kan ikke unngå å gjøre et veldig — ja, rent ut sagt et overveldende inntrykk på vår tids mennesker. Med den ytterste omhu skulle man se til at det ikke ble åpnet noen som helst adgang til kommunikasjon mellom fangene eller med personer utenfor fengslet. Under den sterkt begrensede ferden i fengslet skulle det forhindres at fangen fikk se personer eller gjenstander som måtte befinne seg på hans vei. Dette skulle gjøres ved en paasat Hætte eller ved et Bind for Øinene eller deslige».

Frivillig besøkstjeneste

Den første frivillige besøkstjeneste som jeg hadde med å gjøre, var på Berg arbeidsskole på midten av 1950-tallet. Da ringte det en eldre

Foto: Rolf Øhman, Aftenposten

Artikkelforfatteren Ole A. Wister, (t.v.) i samtale med Charles Colson under omvisningen på Ila landsfengsel og sikringsanstalt.

dame fra Nøtterøy og fortalte at hun opprinnelig var fra en liten bygd på Vestlandet. Nå hadde hun lest i lokalavisen derfra at en ung gutt fra bygda var plassert på Berg arbeidsskole. Hun ønsket å besøke ham. Vi hadde ikke den gang rutiner for besøk. Den gangen var det bare noen sporadiske besøk av nære pårørende. Resultatet var at damen fra Nøtterøy ble invitert hjem privat og der grundig intervjuet. De beste anbefalinger ble presentert i arbeidsskolens råd, og etter en bred debatt ble besøkstillatelse innvilget.

Fra 1963 var jeg en tid i tjeneste på Oppstad arbeidshus på Jæren. Der var det en familie på Bryne med en invalid datter, som hadde stor omtanke for de innsatte på arbeidshuset. De inviterte de innsatte hjem til seg i små grupper, seks - sju om gangen, med tett oppfølging av fengslets prest som var både sjåfør og vakt.

Etter en tid kom spørsmålet om den invalide damen i stedet kunne komme til arbeidshuset og ha sine gruppemøter der. Dette ble innvilget.

Jeg har tatt med disse to eksemplene fra Berg og Oppstad for å vise en noe famlende start på frivillig besøkstjeneste i våre fengsler. Eksemplene var slett ikke enestående. Også ved Botsfengslet og Ila var det en forsiktig åpning av frivillig besøkstjeneste. I denne forbindelse må det heller ikke glemmes at de private vernelag og Frelsesarmeen allerede i en årrekke hadde drevet med fengselsarbeid. I utgangspunkt en sterk regulert tjeneste.

Røde Kors. Prison Visitor

Først på 1960-tallet kom Røde Kors med sin Prison Visitor tjeneste inn i bildet. Ordningen ble avtalesfestet mellom Røde Kors og Fengselsstyret (Justisdepartementet). En hovedregel for Prison Visitor tjenesten er som kjent at en visitor får seg tildelt en spesiell innsatt for besøk, og vel å merke bare en. Besøket kan som hovedregel finne sted på den innsattes celle uten kontroll.

Prison Visitor tjenesten hadde en spennende start med en rekke optimistiske ildsjeler i spissen. Det skal imidlertid ikke underslås at det var et banebrytende arbeid som her

Forts fra forrige side.

ble gjort. For en utenforstående fengselstjenestemann kunne nok visitorordningen virke vel ambisiøs og blåøyd i sin startfase.

Under en visitorsamling i 1964 var jeg invitert til å være innleder sammen med flere hvor temaet var «Markedsmessig lønn for innsatte». Da opplevde jeg noe jeg sent eller aldri vil glemme, nemlig at jeg nærmest korporlig ble skjøvet ned av talerstolen av en ivrig meddebatant med bemerkningen: «En innsatt kan aldri få det for godt». Jeg hadde i debattens hete sagt at vi ikke måtte gi de innsatte i våre fengsler vaner som de ikke hadde muligheter til å leve opp til utenfor murene.

Om lag 15 år senere var jeg igjen invitert til en visitorsamling, og denne gangen for å holde et foredrag. Jeg måtte innrømme at jeg var noe spent på hvordan forsamlingen ville motta mitt budskap. Det hele var imidlertid en gledelig opplevelse. I forsamlingen var det nå en nøktern realisme som borget for et godt samarbeid med den etablerte fengselsmyndighet til beste for de innsatte.

Prison Fellowship (PF)

PF kom med sitt klart kristne ståsted inn som et godt supplement til Røde Kors visitortjeneste og annen frivillig besøkstjeneste. En ny organisasjon som skal få og finne sin plass i et vel etablert fengselsystem, har nødvendigvis ingen lett startfase. Det vil være kjent at styret i PF i så måte har nedlagt et betydelig arbeid. Men det ærede styret er sikkert enig i at forut med frivillig besøkstjeneste, og som jeg har forsøkt å få fram bruddstykker fra, gikk det tross alt relativt greit.

Fengselsvesenet var fortrolig med besøkstjeneste, og fra etatens side

var det heller et spørsmål om det var nødvendig med noe tillegg til den allerede etablerte besøkstjeneste.

De innsatte. Systemendring

Hittil har jeg lite berørt de innsatte i våre fengsler. For innsatte har det også skjedd atskillig de siste vel 30 år som det har vært organisert besøkstjeneste. Inntil fengselsloven av 1959 var hovedregelen at de innsatte skulle holdes i enerom. Etter loven av 1959 er derimot hovedregelen at innsatte skal være i fellesskap, bortsett fra om natten, med mindre særlige grunner taler mot det. Dette medførte en radikal endring, og store økonomiske ressurser er over tid benyttet for å etablere fellesskapsordninger.

Da visitortjenesten kom skikkelig i gang på 1960-tallet, var det lite av fellesaktivitet for de innsatte. Visitorene kom som det friske pust utenfra og var ventet på for ikke å si etterlengtet. I dag er situasjonen en helt annen. Besøkstjenesten må konkurrere med de mange andre aktivitetene i fengslene, også etter arbeidstid. Det er idrett og hobbygrupper av forskjellig slag. Og ikke minst, de innsatte får oppholde seg i fellesrom i de respektive avdelingene.

PF. Organisasjon

Den nye tiden stiller krav til opplegg og organisering av besøkstjenesten. Tilfeldighetsprinsippet med «stikk innom» når det måtte passe, holder ikke. Alt må avtales på forhånd. I fengslenes normaliseringsprosess til det som skjer utenfor murene, hører også denne delen med.

Jeg vil tro at det er en styrke for den enkelte besøkende at vedkommende har en organisasjon i ryggen. En organisasjon det kan søkes råd hos, og nok også i enkelte

situasjoner en oppmuntring. Det at PF har, som i dag, en aktiv og engasjert daglig leder, er virkelig et

Tidligere direktør ved Ila landsfengsel og sikringsanstalt, Ole A. Wister har tatt for seg den frivillige besøkstjenesten i fengslene. Dette sett mot historisk bakgrunn og fulgt opp til dagens forhold.

aktivum for organisasjonen. En besøksordning trenger også markedsføring, og bevilgende myndigheter krever grundig dokumentasjon når relativt beskjedne midler skal fordeles.

Forut for start på besøkstjeneste er det viktig med en viss grunnopplæring. Det er ofte sagt at et fengsel er et «samfunn i miniatyr», og det med en viss rett. Jo mer man kjenner dette samfunnet, jo lettere får man innpass.

PF. Styrke

PFs styrke er i første rekke, som tidligere nevnt, det klart kristne ståsted. Dernest vil jeg peke på det spesielle arbeidet som gjøres for å skaffe de innsatte et nettverk, spesielt en eller annen menighet, etter løslatelsen. Og i dette arbeidet søkes familien kople inn. Videre er det ikke minst grunn til å peke på den verdensomfattende virksomheten PF driver med. I et norsk fengselsvesen med et stort innslag av utenlandske innsatte, har PF en kontakt over landegrensene.

En tidligere innsatt 12/91 – 04/98:

Han løser bånd og setter fanger fri

Jeg ble brått arrestert og kastet inn i en glattcelle i desember 1991 – en uke før juleaften. Dette ble starten på seks år og fire måneders fengselsopphold på grunn av min langvarige bruk og omgang med narkotika. Dagen etter arrestasjonen ble jeg ført til retten og fikk i første omgang fire uker varetekt med brev og besøksforbud. I praksis vil dette si total isolering i en celle 23 timer i døgnet med muligheten til en times lufting i en liten grå luftegård uten samvær med andre mennesker. Jeg hadde abstinenser og befant meg i en nedslitt celle på avdeling 10 i Oslo Kretsfengsel. De eneste menneskene jeg kunne forholde meg til var politi og fengselsvoktere. Folk som har opplevd noe tilsvarende, vil si seg enig i at dette er en deprimerende situasjon. Dagene ble etter hvert lengre og tyngre, og jeg følte med tiden at sinnet mitt falt dypere og dypere. Jeg husker at julaften og nyttårsaften dette første året var som et evig mareritt og på grunn av spiseforstyrrelser raste jeg ned 10 kilo i vekt på en måned. Da det nærmet seg slutten av de første fire ukene, fikk jeg beskjed om at varetekta ville bli forlenget med ytterligere fire uker med forbud/isolasjon. Jeg var helt knust og enda verre ble det da jeg plutselig fikk beskjed om å pakke de sakene jeg hadde fordi jeg skulle bli overflyttet til et annet distrikt. Jeg skulle til Kongsvinger. For en Oslogutt var det i det minste en liten trøst å vite at jeg, til tross for isolasjonen, befant meg i min egen by. Plutselig ble den trøsten revet bort. Jeg protesterte mot å bli flyttet – men et par håndjern og to politibetjenter var sterkere enn min egen vilje. Jeg hadde ingenting å si – jeg måtte bare pent bli med. Jeg ankom Kongsvinger kretsfengsel en kald januarkveld i 1992

«Eidsvoldkoret», en sang-gruppe fra Eidsvold pinsemenighet har gledet mange innsatt i flere fengsler.

og ble tatt imot av en fengselsbetjent. Han skjønte tydeligvis at jeg var nedbrutt og nerveskutt fordi han virket forståelsesfull og vennlig. Etter registrering ble jeg henvist til en mottakscelle som besto av en seng, en benk og en vask. Veggene var også her grå og dystre – de gjenspeilte mine indre følelser. Jeg følte meg nedfor i Oslo, men her følte jeg meg enda verre. Jeg sov ikke den første natten og jeg husker den påfølgende dag som et mareritt med en følelse av å være helt ute på vidda – helt bortgjemt og glemt. Jeg satt fremdeles i isolasjon og visste knapt hva som foregikk utenfor celledøren min. Jeg hørte også at stoler og bord ble flyttet og satt opp i gangen. Etter en stund hørte jeg gitarspill og at folk sang. Det var ikke vanskelig å høre hva slags sang det var fordi det ble sunget gospelmusikk av full strupe. Jeg glemmer aldri den første sangen de sang fordi den gav meg så stor trøst i den elendige situasjon jeg befant meg i.

Jeg husker godt de sangene og det fellesskapet som jeg hørte gjennom celledøren min gav meg stor trøst og savn. Jeg ville så gjerne ha ønsket å få deltatt ute på gangen med de andre, men på grunn av forbudet kunne jeg ikke gjøre dette. Etter en stund ble celledøren plutselig åpnet opp og utenfor stod det tre mennesker.

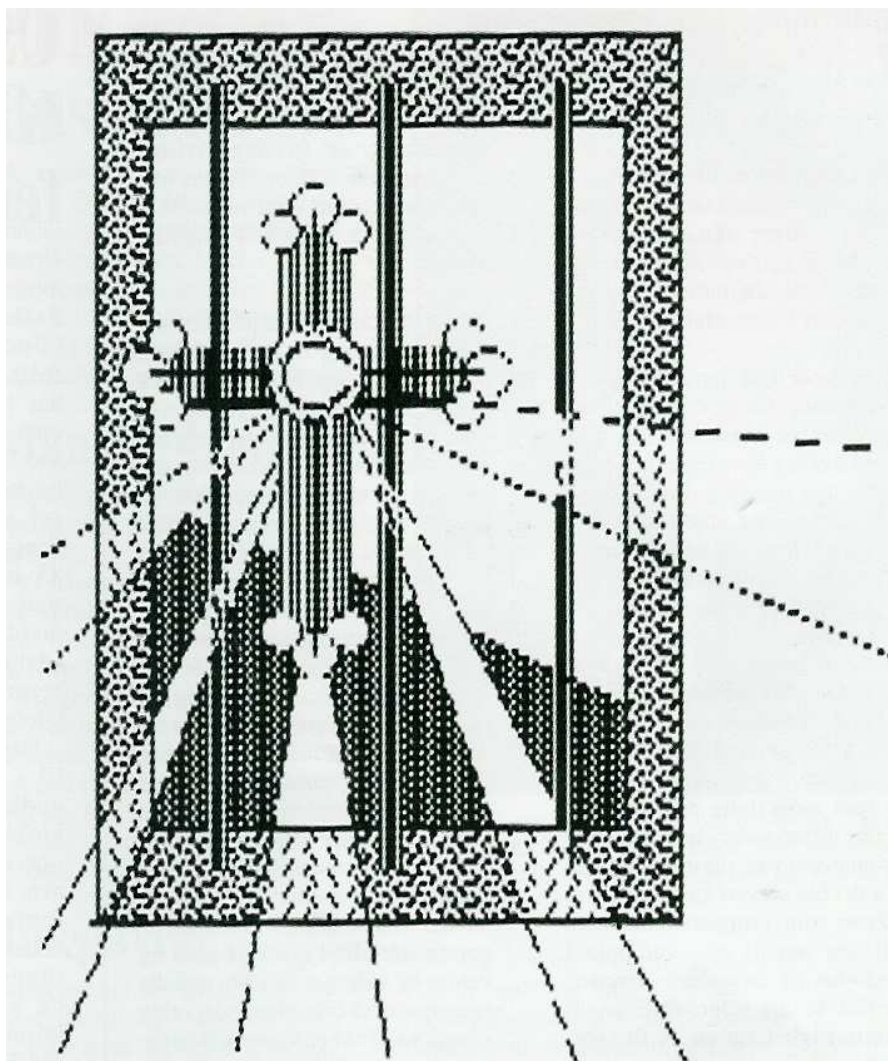
Jeg glemmer aldri dette synet foruten fengselsvakten stod det to hyggelige damer som kom inn med kaffe, smørbrød og kaker til meg. De presenterte seg fra en lokal kristen menighet og var usedvanlig hyggelige mot meg. Det var som om en pust med frisk luft kom inn i det grå og mørkelagte rommet hvor jeg befant meg i. Jeg husker også at jeg ble overrasket over den hyggelige tonen de snakket til meg på. Jeg var på denne tiden – så vant til å høre

En del av teksten gikk som følger:
Gud er mektig, Gud er mektig
Ja, jeg vet at Gud er mektig
Han løser bånd og setter fanger fri ...

Forts fra forrige side

en skarp tone rettet mot meg fra politi og fengselsvoktere at dette var noe helt nytt. Jeg følte da det tunge sinnet mitt ble lettet ved den kjærlighet og omsorg disse damene viste meg – ikke så mye med ord, men mer ved gjerning. Vi snakket sammen i ca fem minutter og deretter ble min celledør låst igjen. Jeg satt igjen alene på cella med en kaffekopp i den ene hånden og den papptallerken med smørbrød i den andre hånden. Det ble ikke nevnt noe om Jesus eller Gud i den samtalen vi hadde hatt – utenom det at den ene damen sa «Gud velsigne deg» idet hun sa farvel og gikk ut av cella. Ord ville allikevel ikke betydd så mye for meg i denne perioden hvor jeg da hadde sittet fire uker i isolasjon. Handlingen illustrerte at Gud og Jesus elsket meg og at han kunne nå fram til meg selv i den dypeste isolasjonen. Han viste meg kjærlighet gjennom disse to damene fra Kongsvinger Filadelfia menighet.

Jeg satt i alt tretten måneder i varetekt hvorav fem måneder i isolasjon. Da jeg satt på forbud, fikk jeg besøk av representanter fra denne menigheten hver gang de var i fengslet. Jeg fikk etter hvert bøker fra dem med kristen litteratur som inneholdt trøst, tilgivelse og håp i livet. Det som betydde mest av alt, var konseptet om tilgivelse i disse bøkene. Det at jeg kunne bli tilgitt for mine ugjerninger gjennom Jesus Kristus var til stor trøst i denne perioden. Jeg leste disse bøkene med stor iver mens jeg satt isolert. Det var sikkert takket være disse bøkene at jeg klarte isolasjonen så bra som jeg gjorde. Da jeg endelig kom ut av isolasjonen og kunne få delta i fellesskapet med andre, fikk jeg også delta i møtene som menigheten arrangerte i fengslet. Julen 1992 ble den rake motsetningen til den elendige juleperioden jeg opplevde året før. Menigheten viste oss innsatte julens rette betydning gjennom deres oppvarting og omsorg for denne høytiden. Menigheten gav meg og de andre innsatte et nytt syn på livet – noe som for min del var en meget avgjørende

faktor for den videre soningen i fengslet og livet for øvrig.

Som nevnt i innledningen, sonet jeg i alt seks år og fire måneder i fengsel. Etter tretten måneders varetektsopphold og etter at jeg hadde fått min dom, ble jeg overflyttet til Ullersmo landsfengsel for videre soning av min straff. Jeg ankom Ullersmo fredag 22. januar 1993 og fikk plass på en boavdeling samme kveld. En av de første tilbudene jeg fikk av de andre innsatte var å røyke hasj sammen med de. Tilbudet var meget sjenerøst og jeg husker at fristelsen var stor fordi hasj hadde jeg tidligere røkt i mange år og kjente meget godt til. Jeg tenkte på det behaget det ville gi meg hvis jeg takket ja til tilbudet. Bruk av narkotika i fengslet er dessverre et utbredt, men nokså forståelig fenomen. Narkotika er som et fluktmiddel for de fleste innsatte som bruker stoff. Den bidrar til å

dempe spenningen og frustrasjonen i en fengslende hverdag. Jeg følte meg den gang i en meget vanskelig livssituasjon med tretten måneder i fengsel bak meg og over fem år i fengsel foran meg men jeg skjønnte at narkotika ikke var løsningen på problemet. Jeg tenkte på alt det jeg hadde opplevd på Kongsvinger og den beslutningen jeg hadde tatt der med hensyn til bruk av narkotika. Jeg hadde inntil da tilbrakt mange år av mitt liv i rus og dus og nå var det nok. Met et nytt perspektiv på livet, forsto jeg at jeg ikke kunne flykte fra meg selv og den situasjonen jeg befant meg i.

Jeg takket nei til fellesskapet med rus, sus og dus den første kvelden – ikke fordi jeg ikke hadde lyst til det, men fordi jeg skjønnte at det fantes bedre alternativer enn rus - selv her i fengslet.

Forts. fra forrige sider

Søndag den 24. januar bestemte jeg meg for å dra til kirkegudstjenesten i anstalten. Jeg husker godt at jeg egentlig ikke hadde lyst til det, men jeg dro allikevel fordi det var noe inne i meg som presset på. Jeg gikk ned den lange kulverten (tunnelen) fra avdelingen til bygningen der gudstjenesten ble holdt. Under gudstjenesten oppdaget jeg at fellesskapet var virkelig bra og veldig inspirerende. Vi hadde besøk av en gruppe fra Eidsvoll Pinsemenighet den søndagen. De var hyggelige mennesker som sang flotte gospel-sanger for oss. Etter gudstjenesten hadde vi sosialt samvær sammen med de hvor det ble servert kaffe og kake. Kakene som gruppen hadde tatt med seg inn til oss, var bakt i kjærlighet og smakte deretter. Jeg fikk senere erfare at Eidsvoll Pinsemenighet var en av fire forskjellige kristne menigheter som besøkte Ullersmo på turnus en gang i måneden. Vi fikk besøk av en av gruppene hver søndag og fellesskapet med de var meget inspirerende. Det var i fellesskap med disse gruppene at jeg ble stadig påminnet om den første kvelden på Kongsvinger og hvilken herlig opplevelse det var å få besøk av de to eldre damene. Jeg fikk den samme fornemmelsen nesten hver søndag morgen under gudstjenestene på Ullersmo. Samværet med Frelsesarmeen ledsaget av major Alv og Kari Tollisen, Sanggruppen fra Eidsvoll Pinsemenighet, Lillestrømkoret og menigheten fra Kampen i Oslo, representerte så stor kontrast fra den grå og triste fengselstilværelsen vi opplevde resten av uken. Det var som om vi ble åndelig fornyet og styrket ved at vi fikk Guds kjærlighet formidlet gjennom hans trofaste tjenere. Fanger er også mennesker med sjeler og det var kontakten med fengselsprestene og de frivillige kristne gruppene som fikk oss fanger til å føle oss verdsatt som mennesker midt oppi et ellers tøft fengselmiljø.

I alt tilbrakte jeg tre år på Ullersmo før overføring til en mer åpen anstalt

hvor jeg etter hvert fikk muligheten til å studere på frigang. Når jeg tenker tilbake på de årene som ble tilbrakt i et lukket fengsel, kan jeg på mange måter takke de kristne menighetene som kom til fengslet på frivillig basis at det har gått så bra som det har gått med fengselsoppholdet. Dette til tross for noen korte og lange perioder med motbør og motgang under soningen. Livet har mange valg og noen ganger velger man galt ut fra den situasjonen man befinner seg i. Et fengselsopphold kan i ettertid få mange konsekvenser for innsatte som møter samfunnet igjen. Tilbakefallsprosenten taler sitt eget språk for de mange som senere havner tilbake der igjen. Fengselsporten står alltid igjen på gløtt og venter og valget er hos den enkelte innsatt som så oftest har lite å velge i mellom. Takket være de kristne impulser jeg fikk i fengslet, har jeg hittil tatt de riktige valgene etter fengselsdommen. I dag studerer jeg teologi for andre året og trives godt med faget. Har kommet inn i et godt kristent fellesskap som jeg også trives i. De kristne menighetene som besøker fengslene, gjør en enestående innsats for de innsatte i fengsel. De viste iallfall meg hvor mektig Gud kan bli og jeg gir dem all ære og stor takk for at de beriket mitt liv ved å levendegjøre Guds kjærlighet for meg.

Ja, Gud er mektig – Han er mektig,
Ja, jeg vet at Gud er mektig –fordi –
han løser bånd og setter fanger fri.
*Gud løste mine bånd og satte meg
fri – han satte meg fri fra narkotika
slaveri*

USA: Kristent fengsel opna

Organisasjonen Prison Fellowship (fengselsfelleskap) har i Texas opna det første såkalla kristne fengsel i USA. Fengslet har 85 innsette som alle har meldt seg friviljug til å vere med i eit pilotprosjekt.

Dagen tek til med gudsteneste klokka fem om morgonen. Etter at arbeidet for dagen er ferdig, er det møte med bibellesning, song og bøn. Den amerikanske stat betaler for opphald og vaktmannskap, medan den kristne organisasjonen betaler den åndelege sida av tilbodet.

Det er den tidlegare Nixon-rådgjeveren Charles Colson, som har grunnlagt organisasjonen Prison Fellowship.

Frå tidlegare har både Ecuador og Brasil slike fengsel. I følge IDEA skal tilbakefallsprosenten ha gått ned frå 75 prosent til 10 etter soning i disse fengslene. (KPK)

Sakset fra:

«Menneskets største og
edleste følelser er
medlidenhet og tilgivelse.»
AlexDumas d.y.

Brevvenn

Jeg fikk en hyggelig telefon fra en dame på 38 år. På grunn av sterkt utviklet Cerebral Parese hadde hun ikke lett for å snakke. Hun sitter i rullestol, men ønsker bare en ting: gjøre livet lysere for andre. Kanskje er brevkontakt med en innsatt løsningen?

Hun har bra utdannelse, men ingen vil gi henne arbeid. Det er ikke lett å skrive for henne, men hun mener hun vil klare det. To ganger har hun søkt trykkesystemet om PC, men har fått avslag, og hun synes det er håpløst ikke å få bruke seg selv.

Har noen en brukbar PC hun kan få eller få disponere?

Ønsker du brevkontakt med denne damen?

En dame (45 år) har klaustrofobi og kan derfor ikke fungere som PF-besøkskontakt i tradisjonell forstand. Ønsker en innsatt å skrive med ovennevnte eller eventuelt noen andre: ta kontakt med Kåre Roland.

Årsmøtet 1998

og Fengslende dager

PFN har vanligvis sitt årsmøte i første halvår, men på grunn av 10 års-markeringen, har styret valgt å utsette dette til høstmøtet – til «fengslende dager».

Misjonssambandets leirsted på Nakkerud er bestilt for dagene 14. til 16. august. Det er god og rimelig overnatting, plass til campingvogn og gode bademuligheter.

Vi ber deg sette et kryss i almanakken.

Som tidligere vil vi delta søndag 16. august på «Finnerud-dagen».

PFN region Buskerud

ble etablert 7. november 1997. Dette er den første regionsetableringen og styret består av

Marry Bjørndalen, leder
John Arne Hole, sekretær
Arne K. Eide, mediakontaktperson
Vesla Holt, styremedlem
Kåre Roland fra PFNs sentralstyre

Mandag 4. mai

kl 18:00 vil det bli møte hos Marry Bjørndalen, Bjølgerudveien, Vikersund

Vi håper på godt maivær så vi kan grille, og hos Marry er det både hjerterom og husrom til alle gjester.

Ringeriks kretsfengsels fengselsprest, Jens Ivar Aasen, vil orientere fra startfasen.

Vesla Holt som har 40 års erfaring fra fengselsbesøk, vil gi oss levende informasjon.

Noter denne dato.

Julegaver

Buskerud har fire fengsler. Drammen, Hassel og Ringerike kretsfengsel, samt Kongsberg

hjelpefengsel. Det er planer om å samle inn julegaver til de innsatte i disse fengslene, og vi kan bare oppfordre om å starte innsamlingen – det er «aldri for tidlig» å starte! Marry Bjørndalen vil stå for koordineringen av innsamlingen, den som ønsker bidra i denne sammenhengen kan kontakte henne på telefon 3278 7026.

Prison Fellowship Norge — Fengselskontakkurs på Kløfta

Det stilles store krav til den som ønsker å være besøkskontakt. Dette kurset føyer seg inn i rekken av de kurs som har vært holdt, og nye kurs er under forberedelse.

Behovet er stort, og derfor holdes et slike kurs:

Dag: Lørdag 18. april

Tid: Kl. 1000 til 1700

Sted: Bakkeveien 1, Kløfta

Forelesere er underdirektør ved Ullersmo landsfengsel, **Ellen C. Bjerche**, tidligere fengselsdirektør ved Ila landsfengsel og sikringsanstalt, **Ole A. Wister** og fengselsprest ved Ullersmo landsfengsel, **Reidar Faanes**.

Kurset er gratis.

Påmelding til **Gunnar Skattum**
på telefon 6398 2356

Alt ble tapt, men hva skjedde?

Kåre Roland

PRISON FELLOWSHIP NORGE

Det er lille julaften 1997. Jeg sitter på et asylmottak sammen med Dick en 31 år gammel, godt utdannet kineser.

Da jeg deltok på Prison Fellowship International Concil i fjor, fikk jeg to gospelkassetter fra Kinas Prison Fellowship. Selv om sang og budskap i utgangspunktet er kjent, forsto lite av det som var å høre på kassetten. Jeg tenkte derfor på de kineserne vi har kontakt med i fengslene, og jeg fikk vite at Dick nå var på asylmottaket.

Dick var godt etablert i Hong Kong. Han eide en restaurant og hadde vært ansatt i et brannforsikringsfirma i åtte år. I tillegg ønsket han å utvikle et samarbeid med import- og eksportfirmaer i Norge. I 1995 reiste han.

Etter ankomsten til Norge var det naturlig å kontakte sine landsmenn.

Dick ble spurt om han ville være med og losse en container med sesamfrø fra Kambodsja.

Det han ikke visste, var at en av hans landsmenn hadde kontakt med en narkobande. Banden hadde også «forretningsplaner» og hadde, ved hjelp av containeren, «eksportert» 1,2 tonn marihuana til Norge.

Da godset skulle tas ut, slo politiet til. Alle ble arrestert. Tilståelsene manglet, men bevisene holdt. Alle ble straffet med fengsel fra sju til ti år.

I fengslet fikk hovedmannen møte Jesus og begynte å tenke: «Skal jeg la en uskyldig straffes?»

Han kontaktet sin advokat og i november 1997 ble saken tatt opp. Dick ble frifunnet. Han som tilsto fikk derimot tillegg i straffen.

Dick hadde også hatt besøk av Prison Fellowship og blitt kristen, men det var en vanskelig tid. Han hadde aldri gjort noe kriminelt, og i perioden han var fengslet, var han avskåret fra å ha kontakt med restauranten og sin arbeidsgiver i Hong Kong. Men det verste var at

Dick er ribbet for alt i sitt hjemland: forlovede, restaurant, jobb og en trygg og sikker tilbakekomst etter feilaktig å ha blitt idømt en lang fengselsstraff for narkotikasmugling. Nå satser han på å etablere et nytt liv i Norge.

han hadde en forlovede, en nydelig kvinne. De hadde hatt bryllupsplaner, men nå hadde han også mistet henne.

Å returnere til «ingenting» i Hong Kong med endring av de politiske forholdene, anså han som håpløst. Det norske politiets etterforskning og forespørsel ligger i det kinesiske politiets mapper og gir ham små muligheter til ny start.

Men Dick har allikevel fått noe nytt; en tro på Jesus, en håndfull venner. Han har lyst til å studere mens han venter på rettslige avklaringer for en eventuell erstatning og oppholdstillatelse i Norge.

Det ble gledestimer i det vesle rommet på asylmottaket. To andre kinesere kom, lagde deilig kinesisk mat og lyttet til den fine gospelmusikken, den første hilsen fra Kina med budskap om Jesus.

Det er ikke lett å være asylsøker og ha blitt ribbet for alt, men PF Norge vil være med å hjelpe Dick.

Når dette skrives, har Dick fått avslag på sin asylsøknad. Avslaget er påklaget – vær med å be for ham.

Narkotiltalt ville kjøpe såpefabrikk

HANS O. TORGERSEN

En 37 år gammel kineser innrømmet i lagmannsretten 1 går smugling av 1,2 tonn marihuana. 37-åringen fortalte retten at han er blitt frelst av Jesus og heretter vil fortelle sannheten.

Dermed fortalte han også

Faksimile fra Aftenposten 12/11-97

Fra fengsel i Norge til teologisk doktorgrad i Nigeria

Jeg tok deg ved hånden og hentet deg fra jordens ender og kalte deg fra dens ytterste kanter. Og jeg sa til deg: Du er min tjener!

Jeg har utvalgt deg og ikke forkastet deg! Frykt ikke, for jeg er med deg! Se deg ikke engstelig om, for jeg er din Gud! Jeg styrker deg og hjelper deg og holder deg oppe med min rettferds høyre hånd.

Jesajas 41, 9-10

Ingvald Viken

PRISON FELLOWSHIP NORGE

Et konkret kall fra Herren i norsk fengsel, som førte til nytt liv og en start på ønsket om å få inngående kunnskap om hva Herren sier i sitt ord. Tilbake til Nigeria førte det til videregående studier, - ja til teologisk doktorgrad.

Sola Mabo hilser tilbake til Norge og Prison Fellowship. Han er nå nestor i en menighet og ansvarlig for Prison Fellowship Nigerias utadrettede virksomhet i Lagos.

Det er mange av oss i Prison Fellowship Norge som husker Sola Mabo over lang tid og hans innlevelse for evangeliet.

En annen som vi husker med glede fra samme periode, var en annen nigerianer, *Lawrence Okafor*, som ble frelst i Sarpsborg kretsfengsel – og skinte som en sol, med sine kritthvite tenner mot sin mørke hudfarge. Mens Lawrence satt i fengsel i Sarpsborg, tok kameratklubben i Fredrikstad noe økonomisk ansvar for hans familie hjemme i Lagos. Da Lawrence landet i Nigeria igjen, var hele hans familie frelst, og Lawrence ble snart en ivrig tjener for Herren som fengselsbesøker i Lagos.

T. THD:MHT

POSTAL ADDRESS
P. O. BOX 2639
IKUA, LAGOS

HOME ADDRESS
27, MABO STREET
SURULERE, LAGOS

DATE: 12th February 1998

The Executive Directorate,
Attn: Mr. Ingvald Viken,
Kristent Fængselsfelleskap,
Nordregate 20,
0551 OSLO,
NORWAY.

Dear Sir,

Greetings in the Blessed name of our Lord Jesus Christ to all members of the Prison Fellowship Norway.

Thank you for your internet message of the 3rd of February 1998 which was received today the 11th February. It is my great joy to hear about the 10th year Anniversary of P. F. Norway, I am happy to be identified with your Fellowship and all the days of my life I am a life member of the P. F. Norway. I started my Ministerial work in Norway and the people and Government supported me by sending me to my initial Bible College through Correspondence, today I am a doctorate degree holder in Theology after a five years studies in a Bible Seminary in Nigeria. I am also a pastor of a local church in Lagos and the out-reach Secretary of Prison Fellowship Nigeria (Lagos-State Chapter). The Lord has been too good to me through His Word of Hope. The passage in the Bible that the Lord gave to me in Norway has been the source of my success. Isaiah 41:9-10.

Sincerely looking forward to hearing from you and I hope this letter will make us to be in more regular contact. I still hope to visit Norway in the very near future, my elderest son is fully settled, married and with a son in Norway, so you could now see that I am a life member of the P. F. Norway.

Your brother in Christ,

REV. DR. SOLA MABO

Sola Mabo hilser tilbake til Norge og Prison Fellowship. Han er nå pastor i en menighet og ansvarlig for Prison Fellowship Nigerias utadrettede virksomhet i Lagos.

PRISON FELLOWSHIP NORGE

har festmarkering i The American Lutheran Church for 10 års virke
- 1988 til 1998 –

Forhåndspåmelding til Kåre Roland innen fredag 17. april

Lørdag 25. april kl 1900

Festmøte med middag
Hilsener fra gjester

Søndag 26. april kl 1100

Gudstjeneste

Etter gudstjenesten serveres lunsj

PFN

For øvrig nevner vi: Fredag 24. april kl 1200

Møte i Justisdepartementet
Prison Fellowship International Executive President
Mr. Ronald W. Nikkel

Prison Fellowship Europaleder Mr. Ivan Sotirov

Prison Fellowship Norge, styret og spesielt
innbudte

Fredag 24. april kl 1800

Samling for gjester og spesielt innbudte

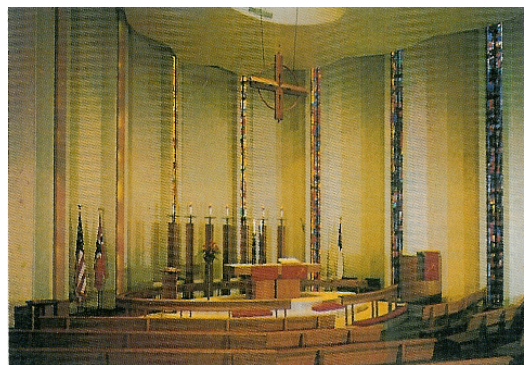
Lørdag 25. april kl 1300

Lunsj for innbudte

Søndag 26. april kl 1800

Møter på Ila landsfengsel og sikringsanstalt og
Bredtveit landsfengsel for kvinner

Hjertelig velkommen!
Styret i Prison Fellowship Norge

The American Lutheran Church ligger i Fritznors gate 15 bak Frogner kirke i Bydø Allé